



BÜTÜN ÜLKELERİNİŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

HALKIN BİRLİĞİ

250kuruş

12 NİSAN 1977

6

ORTAK AÇIKLAMAMA

« DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK BAYRAĞINI SEÇİM DÖNEMİNDE DAHA DA YÜKSELTELİM »

1977 Türkiye açısından, hem parlamento seçimlerinin, hem de mahalli seçimlerin yenileneceği bir yıldır. Son siyasi kararlarla, seçimler, normal zamanlardan daha önceki bir tarihe, Haziran başına alınmıştır.

İçinde bulunduğumuz dönem, sınıf mücadelesinin yatıştığı bir dönem değil, tersine bir yandan faşist ve sosyal-faşist saldırıların arttığı, siyasi cinayetlerin, işkencelerin ve Kürt ulusu üzerindeki ulusal baskının yoğunlaştığı; bir yandan da ABD emperyalizminin ve Rus sosyal-emperyalizminin genel olarak Balkanlar ve Ortadoğuda ki, özel olarak da ülkemizdeki hegemonya mücadelesinin yoğunlaştığı, ABD emperyalistlerinin sarısal hegemonyalarını yeniden geliştirmek için, Rus sosyal-emperyalistlerinin ise her alanda yayılmak için mücadele verdikleri bir dönemdir.

İşte seçimler böyle bir dönemde, halkın mücadelesinin yükseldiği, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin halka karşı saldırılarının arttığı, egemen sınıflar arasındaki çatışmaların büyüdüğü, emperyalist baskıların yoğunlaştığı bir dönemde, kısacası işbirlikçi kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi bühranın derinleştiği bir dönemde yapılmaktadır.

Genel ekonomik ve siyasi bühranın eristiği boyutlar, işbirlikçi egemen sınıfları yeni siyasi çözüm yolları bulmaya zorlamaktadır. Erken seçim egemen sınıfların bühranın yükünü geniş halk yığınlarına aktarmak için bulduğu çözümler yollarından biridir. Böylece egemen sınıfların büyük bir kesimi, seçimleri normal zamanlardan daha önceki bir tarihe almakla, kendi aralarındaki çatışmaları kısa dönemde hafifletmeyi, ezilen geniş halk yığınlarının kabaran anti-faşist mücadelesini bastırmayı veya pasifize etmeyi, ve geniş halk yığınlarının fililen kullandığı bazı demokratik, ekonomik ve siyasi hak ve özgürlükleri yok etmeyi amaçlamaktadır.

İçinde bulunduğumuz dönem, sadece karşı-devrimci terörün yükselediği bir dönem değil, aynı zamanda, ezilen halk yığınlarının kendiliğindenci de olsa, örgütlüz bir şekilde de olsa mücadeleye atıldıkları bir dönemdir.

Önümüzdeki günler, yığın eylemlerinin daha da yoğunlaşacağı günler olacaktır. Bu şartlar altında devrimciler ve yurtseverler yaklaşan seçimler karşısında nasıl bir taktik siyaset izlemelidir?

Bugün devrimci proletarya, genel olarak parlamenter mücadeleyi ve seçimlere katılmayı reddetmemelidir!

Sınıf mücadelesinin eristiği boyutlar ve kitlelerin örgütlenme düzeyinin yetersizliği, boykot taktiğini öncelikle geçersiz kılmaktadır. Parlatarızın çağımızda tarihi bakımdan zamanını doldurmuş olmasına rağmen, bugün ülkemizde siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı için, devrimci proletarya genel olarak parlamenter mücadeleyi ve seçimlere katılmayı reddetmemelidir.

Tersine, yığınları siyasi bakımdan eğitmesinin, siyasi gerçekleri açıklamanın ve yığınları devrim dogruluğunda seferber etmenin bir aracı olması bakımından, parlamento ve seçimlere katılmalıdır.

Fakat parlamento sınıf mücadelesinin cereyan ettiği esas alan parlamenter mücadele de siyasi mücadelenin esas biçimi değildir. Her dönemde olduğu gibi seçimler döneminde de, yığınların parlamento dışı eylemi ve siyasi mücadelesinin parlamenter mücadelele dışındaki biçimleri tayin edicidir. Parlamenter mücadele, ancak yığınların parlamento dışındaki siyasi eylemlere hizmet ettiği ölçüde devrimci ve proleterya tarafından kullanılabilir bir mücadele biçimidir.

Aksi takdirde, devrimci proletaryanın siyasetini değil, parlamenter mücadeleyi amaç haline getiren ve yığınları burjuvazinin kuynığına takmaktan başka bir görevli olmayan oportünizmin siyasetini uygulamış oluruz.

Bu bakımdan seçimler dönemi, devrimci proletarya açısından, yığınları devrimin temel hedefleri doğrultusunda örgütleme ve siyasi bakımdan eğitime yolunda bir adım, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı güçlü bir ileri atılış, sığın olarak da devrimci mücadelesinin bir parçası olmalıdır.

Onun için parlamenter mücadele, seçimler döneminde, başta proletarya olmak üzere geniş halk yığınlarının genel siyasi eyleminin tamamı değil, sadece bir parçasıdır.

Bugün seçimler konusunda en doğru siyaset bütün halk güçlerinin katılacağı bir seçim bloku kurmaktır!

Yığınların genel siyasi eyleminin başarıya ulaşması, bir an lamda da, reformizmin yığınlar üzerindeki etkinliğinin kırılması na bağlıdır.

Bugün CHP, bir yandan dışta iki süper devlete içte faşizme ve sosyal-faşizme karşı uzlaşıcı bir siyaset izlerken, bir yandan Kıbrıs işgalini destekliyor ve devranını savunuyor, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını reddederek milli zulmi meşru göstermeye çalışıyor, bir yandan da yığınların egemen sınıflara; ve emperyalizme karşı gelişen muhalefetini pasifize etmeye uğraşıyor.

Bu bakımdan devrimci proletarya, seçimlerde CHP'yi bir parti olarak desteklememeli, tersine CHP'nin uzlaşıcı siyasetine karşı yoğun bir mücadele vermelidir.

Devrimci proletarya açısından, seçimler döneminde uygulanabilir en doğru siyaset, halkın bağımsız güçlerinin bir araya getirilmesi, emperyalizme, özellikle iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı olan sınıf ve tabakaların siyasi hareketlerinin katılacağı bir seçim Bloku'nun oluşturulmasıdır.

Böyle bir blokun gerçekleştirilmesi, halkın bağımsız güçlerinin seferber edilmesi yolunda yeni bir atılım sağlayacağı gibi, aynı zamanda, baş düşmanlara karşı kurulan halk cephesinin siyasi ve örgütsel platformu oluşturmanın bir adımı, daha da önemlisi, proletar devrimcilerin birliğinin sağlanması ve proletarya partisinin oluşturulması yönünde bir eylem birliği olacaktır.

Gerek halk cephesinin ve proletarya partisinin oluşturulması yönünde olumlu adımların atılması, gerekse böyle bir seçim bloğunun kurulması herşeyden önce, bütün proleter devrimcilerin ve bütün yurtseverlerin azami gayretine, halk güçleri arasında yer alan siyasi hareketlerin ayrılık yanlılarını değil, birlik yanlılarını ön plana çıkarmalarına, asgari müştereklerde anlaşmalarına bağlıdır.

Böyle bir blokun kurulması için şartlar, bugün her zamankine göre daha da uygundur.

Bütün proleter devrimciler ve yurtseverler ilkel bir şekilde, belli bir şekilde, belli bir program temelinde bir araya gelmeli, demokrasi ve bağımsızlık bayrağını seçimler döneminde daha da yükseltmelidirler.

Proletaryanın ve bütün halk yığınlarının, her dönemde olduğu gibi, seçimler döneminde savunacakları ve hayata geçirmek için mücadele edecekleri program, proletaryanın gündüz şartlarına uyarlanmıştır. asgari siyasi programdır.

Faşist Çeteler Dağılacaktır

İlk öğretim müdürü Nazmi Köy lere yerleştirdiği gerici öğretmenler aracılığıyla halkı kamplara bölmeye çalışıyor. Halk gerici öğretmenlerin maskesini ve halk düşmanı olduklarını suratlarına haykıranak yüzlerine korku salıyor. İlk öğretim müdürü bundan sonra alamayınca ilerici öğretmenleri polise ihbar ediyor. Yurtsever öğretmenlere hakaret ediyor. Hatta tokat atmaya kadar işi vurduruyor. Kaymakam, emniyet müdürü ve karakol komutanıyla birleşerek halkın gelişen mücadelesini bastırma çalışıyorlar.

İlerici köy muhtarları dört lü faşist çetenin halk üzerindeki baskı ve terörüntü durdurmak için kendi aralarında gizli toplantılar yapıyorlar. Komutanlığına işlerini Bakanlığı'na, emniyet müdürlüğüne bir yazı yolladılar. 22.2.1977'de Çayırılı'ya 50'den fazla toplu polisi gelecek halk arasında korku ve panik yaratırlar. Sanki savaş varmış gibi halk üzerine azgınca saldırarak arama bahanesiyle terör estirdiler. Kazaya gelen Erzincan valisi, üçüncü ordu komutanı yardımcı, Erzincan emniyet müdürü ve jandarma komutanı kaymakamın sorgusunu alacağını söylediler. Köy muhtarlarını ilgeye sorğu için çağırıldılar.

Muhtarlar sorgulanmanın usul süz olduğunu, vali ve diğerlerinin sorguları alamayacağını onun için sorguyu vermeyeceklerini söylediler. Bunu söyleyen muhtarları dışarı atarak diğerlerinin sorgulamasına devam ettiler. Diğerleri de red edince sorgulamayı yarıda keserek bit-tiğini söylediler. Kaymakam, vali ve diğerlerini alarak yemeğe götürdü; sözde sorguları tamamladılar.

Bu şahtekarca oyunlardan sonra muhtarlar ve köylüler üzere jandarma ve kaymakam zulum devrimci öğretmenler üzerine de Millî Eğitim Müdürlüğü, polis ve kaymakamın baskı ve tehditleri yoğunlaşarak benzeri şekil de devam ediyor.

ALEVİ-SUNNİ BİR OLSUN, FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER KAROLSUN!

ÇAVIRLI'DAN BİR DEVRİMCİ

gara içilmeyecek. Üretim artacak, ücretler sabit kalacak. Ayrıca işverenin usakları işçilere baskı yapacak. İşçiler sesi ni çıkarmayacak. Pres ustası herkesin gözü önünde bir arkadaşını dövdü. Ses çıkaran olmadı. Enjeksiyon bölümünde usta yarıdmcısı tarafından bir işçiye saman atıldı. İşte yığıt Vilma işçisinin kısa dramı.

KAROLSUN "VİLMA İŞÇİSİNİN" KANININ EMEN İŞVEREN VE ONUN USAKLARI, YASASIN İŞÇİ ŞİNFİNİN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

VİLMA'DAN BİR İŞÇİ

Halkın Birliği haftalık dergi.
Sahibi: *Hayrabet Honca, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Fikri YÜKSEL, İdare Yeri: Klodfärer Caddesi No:25/12 Divanolu-İST Abone ve yazışma adresi: P.K. 1297 Sirkeci-İSTANBUL, Baskı: Daily News Web, Dizgi: Olimpiyat IBM Dizgi, İstanbul Dağıtım: YURT-DA, Ankara Dağıtım: Fikri NİĞİS, İzmir Dağıtım: YURT-DA İzmir Bürosu, Posta Çe ki: Hayrabet Honca No:10287/3*

Yurtiçi Abone Şartları:
3 aylık: 32,50 TL.
6 aylık: 65,-- TL.
yıllık : 125,-- TL.
Yurtdışı Abone Şartları:
6 aylık: 100,-- TL.
yıllık : 200,-- TL.



KITLELERDEN KITLELERE

elazığ

Cezaevindeki baskılara son!

16.3.1977 günü Elazığ Cezaevinde, C. Baş Savcısı Ahmet Mete nezaretinde 2 kamyon jandarma ve bir otobüs toplu polisi ile genel bir arama yapıldı. Cezaevinin hücre kısmında kalmakta olan bir siyasi tutukluların aranması akşam geç saatlere kadar sürdü. Biz bu olağanüstü aramayı, faşist yönetimin halkımız üzerindeki giderek azgınlaşan baskılarının bir parçası olarak niteleneceyiz.

Arama esnasında eşyalarımızın didik didik edilerek; mahkeme dosyası fotokopileri, iddianame, savunma tasitları, dilekçe suretleri, Umüt gazetesi ve varlık yayınlarına varıncaya kadar yanımızdaki her türlü dergi, gazete, kitap ve not defterleri - nüz alındı.

Aramanın esnasında "bu dergi, gazete, kitap vs. yasak değildir. Niçin alıyorsunuz?" diye sordüğümüzde, faşist savcı Ahmet Mete: "bunları tektik edeceğiz yasak olan varsa alacağız gerisini yine iade edeceğiz" dedi. Diğer yandan da sağa sola emirler yağdırarak tizerinde yarı bulunan ne kadar kağıt parçası varsa toplattırdı.

Bu davranışıyla o, halkımızdan ve onun faşizme karşı olan öfkesinden ne kadar korkmakta olduğunu göstermiştir. Diğer yandan ise, faşizmin, çok kısıtlı da olsa her türlü özgürlüğe ve devrimci düşünceye olan düşmanlığını sergilemiştir.

Arama her ne kadar genel bir arama şeklinde olmuştur ise de 350 tutuklu ve hükümlünün bulunduğu cezaevinin hücre kısmında yoğunlaştırılmıştır. Arama şiresinin yarısından fazlası 12 siyasi tutuklunun aramasına ayrılmıştır. Bu arama onu izleyen günlerde bizler üzerinde giderek yoğunlaşılacak olan bir dizi faşist uygulamanın başlangıcı olmuştur. Görüş günümüz değişmiştir. Cezaevinin görüşünden ayrı günlere alınmıştır. Daha önce hücre bahçesinde tel örgü boyunca yapılan arkasına aldırıldı. (Altılı, üstlü 32 hücrenin bulunduğu bu kısım için iki karışıklık görüş yeri görüşün tamamen kaldırılması demektir.)

Ahmet Mete faşisti aynı zamanda cezaevi personeli üzerindeki baskı yaparak karşı-devrimci propaganda yaparak onları aleyhimize kıskırtmakla ve hergün, her saat personeli bizler üzerinde baskı ve arama yapmaya zorlamaktadır.

Devrimci, ilerici, gazete ve yayınları yasaklamaktadır. Bu durum yargılamada her türlü savunma imkanı ve materyalini yok ederek savunma hakkımızı engellemektedir.

Bizler her türlü faşist uygulamalara karşı sonuna kadar

Faşist Çeteler Dağılacaktır

Aralık ayının sonlarında Erzincan'ın Çayırılı kazasında akşam saatlerinde polis arama yaptı. Daha sonra ilericilerin çalıştığı bir lokali gece saat 11.00'de kapatıp evlerine giden bir grup yurtsever alkana faşistlerin saldırısına uğradı. Aralarında sivil giyimis polis ismet'in bulunduğu faşist katiller, ellerindeki kasap bıçaklarıyla halk evlatlarına azgınca saldırdılar. Faşistler ellerini halkın kanına bulamışlardı. Hüseyin Akdemir arkadaş öldü. Rıza ise Ankara'ya kaldırıldı; fakat kurtarılamayarak öldü.

İkinci gün faşist katiller sanki hiçbir şey olmamış gibi ellerini kollarını sallayarak geziyorlardı. Son olayların da gösterdiği gibi faşist saldırıların da en büyük desteği polis sağlamaktadır. Faşistlerin yürüttüğü saldırıların hepsinde polis cephe gerisi gücü olarak hareket etmiştir. Saldırırganlar mani olmak bir yana, onları tesvik etmiştir. Rıza Akdemir'in ce naze töreninde polis'in saldırısıyla çıkın olayda polis, jandarma ve sivil faşistler el ele vererek tabanca ve otomatik silahlarla ateş ederek halka ve devrimcilere saldırdılar.

Bir bütün olarak kitliler faşist saldırılarına karşı ilgisiz kalmaman ne kadar zarare yol açtığını görmekte ve birleşip mücadele etmenin gerektiğini kavramaktadırlar. Faşist diktatörlük çayırılı'da halkın gelişen mücadelesini bastırarak için elinden geleni yapıyor. Son olarak ilköğretim Müdürü Nazim Gökalp, Kaymakam Emre Ayman, Karakol Kom. Baş. Cvs. ve Emniyet Komiseri Aydın'dan oluşan dörtlü faşist çete el ele vererek halkın gelişen mücadelesini bastırma mayaya çalışıyor. Bunların tek gayesi halkın yükselen mücadelesini bastırarak, emekçi halkımızın alın terini ve ürünlerini bir sütük gibi emmek, patrona-ğa düzenine kunsuz hizmettir.

SENDİKAMIZ OLMADIĞI İÇİN TAZMİNAT VERİLMEYEN ATILYORUZ

Biz Vilma el aletleri sanayi işçileriyiz. Tarak ve tonnavida üretiriz. Her secunuzu tarayışta, her civareta sıkışınızda bileri hatırlayınız. Tarak ve tonnavida üretimi dışardan kolay bir iş görünür. Aslında kolay değildir. Her gün bir arkadaş depodan 1,5 ton mal indiriyor. Bu mal fırında tavlamlar ve kurutulur. Sonra makinalara veriliyor. Her gün bu olay tekrarıdır.

Şimdi meselenin asıl özünü geçelim. Biz günde 9,5 saat çalışırız. Ayrıca cumartesi günleri de saat 13'e kadar çalışmaya mecbuzuz. Her hafta, bir işçiden işveren 4,5 saat kârı vardır. Üstelik ücretler 8 saat ücretinden ödenir. 4,5 saatlik ücret ödenmez, işverene kâr olarak kalır. 50 işçi çalışmaktadır. Haftada 225 saat işverene fazla çalışıyoruz.

Bir de ayrıca gece vardiyası vardır. Akşam 18.30'da işbaşına yapılır. Sabahın 8'ine kadar, ödenen ücret ise 75 lira bir fakttır. Yani 12,5 saatlik çalışmaya haftada 400 lira ala biliyoruz.

Haftada bir gün etli yemek verilir. Ana sıra paçama rarasında az bir et değeri görebilir. Ona da et demebilir-se tabii. Oysa patronların köpeklerine çiger ve süt verilir. Bunun yanında, makinaya mal veren işçi arkadaşta yoğun verilmmez. Hammaddenin sandıktan sonra zehirli bir kosisu vardır. İşçi her gün zehirlenme korkusu

SENDİKAMIZ OLMADIĞI İÇİN TAZMİNAT VERİLMEYEN ATILYORUZ

Biz Vilma el aletleri sanayi işçileriyiz. Tarak ve tonnavida üretiriz. Her secunuzu tarayışta, her civareta sıkışınızda bileri hatırlayınız. Tarak ve tonnavida üretimi dışardan kolay bir iş görünür. Aslında kolay değildir. Her gün bir arkadaş depodan 1,5 ton mal indiriyor. Bu mal fırında tavlamlar ve kurutulur. Sonra makinalara veriliyor. Her gün bu olay tekrarıdır.

Şimdi meselenin asıl özünü geçelim. Biz günde 9,5 saat çalışırız. Ayrıca cumartesi günleri de saat 13'e kadar çalışmaya mecbuzuz. Her hafta, bir işçiden işveren 4,5 saat kârı vardır. Üstelik ücretler 8 saat ücretinden ödenir. 4,5 saatlik ücret ödenmez, işverene kâr olarak kalır. 50 işçi çalışmaktadır. Haftada 225 saat işverene fazla çalışıyoruz.

Bir de ayrıca gece vardiyası vardır. Akşam 18.30'da işbaşına yapılır. Sabahın 8'ine kadar, ödenen ücret ise 75 lira bir fakttır. Yani 12,5 saatlik çalışmaya haftada 400 lira ala biliyoruz.

Haftada bir gün etli yemek verilir. Ana sıra paçama rarasında az bir et değeri görebilir. Ona da et demebilir-se tabii. Oysa patronların köpeklerine çiger ve süt verilir. Bunun yanında, makinaya mal veren işçi arkadaşta yoğun verilmmez. Hammaddenin sandıktan sonra zehirli bir kosisu vardır. İşçi her gün zehirlenme korkusu

HALKIN KURTULUŞU , HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN YOLU'nun Ortak Açıklaması

“Bütün proleter devrimciler, 1 Mayıs kutlamaları için ileri ,”

HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN YOLU tarafından sürdürülmekte olan, "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanyası geliştireyor. Bu kampanyanın başarılı bir şekilde sürdürülmesi ve tamamlanması için şartlar son derece elverişlidir.

Kampanyanın pratik çalışmalarında ve kampanya sırasında yürütülen mücadelelerde Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu gazetelerinin görüşlerini benimsenmiş olan proleter devrimciler doğru bir anlayışla ve enginleri fethetme ruhuyla mücadeleye atıldıkları ve hareket ettikleri taktiklerde kampanya mutlaka başarıya ulaşacak; ve emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı güçlü bir mücadele proleter devrimcilerin birliği yolunda ileri bir adım olacaktır.

Proleter devrimciler, yakın geçmişte gerçekleştirilmiş olan kampanyaların derslerini dikkatli bir şekilde incelemelidirler. Olumluluklardan ve olumsuzluklardan "1 Mayıs" kampanyası için aydınlatıcı dersler çikarmalıdır.

Kampanya sırasında proleter devrimciler en geniş halk kitleleriyle birleşme ve onları kampanyanın hedeflerini doğrultusunda seferber etmede istekli ve kararlı olmalıdır. Her meslede "halka güven, halkın güvene güven" ilkesi ile hareket etmelidirler.

Kampanyanın mali yönünün düzenlenmesi için bağış toplamada, kampanyanın en temel araçları olan mitingler, yürüyüşler, salon toplantıları ve gazete satma sırasında Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği gazetelerinin görüşlerini savunan proleter devrimciler; bütün bunları birlik içinde gerçekleştirmede, birbirleriyle devrimci bir tarzda birleşmede ve proleter devrimcilerin militan birliğini bizzat hayatın kendisi içinde gerçekleştirmede azami dercede kararlı ve istekli olmalıdır. Her türlü grupçu ve çikarçı davranışa karşı, ilkeli bir mücadele yürütmelidirler.

Kampanyayı ağan çağrı yazısında da belirtildiği gibi, "1 Mayıs" kampanyasının unvanı olan çalışmaların tümü Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarı

proleter devrimciler tarafından yürütülmelidir. Miting, yürüyüşler, salon toplantıları vb. sadece proleter devrimciler tarafından düzenlenmeli ve gerçekleştirilmelidir.

Ancak halk güçleri içinde yer alan diğer siyasi hareketlere, miting -yürüyüşlere salon toplantılarına vb. katılmaları için mutlaka çağrı yapılmalı, daha doğrusu doğru bir ittifak siyaseti izleyerek bu güçlerin katılımı sağlanmalıdır.

Kampanyanın bütün çalışmaları sırasında Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu gazetelerinin görüşlerini savunan proleter devrimciler birlik noktalarını öne çıkarmalı ve bunlardan kalkarak ayrılıkları gidermede istekli olmalıdır.

Miting-yürüyüş, salon toplantıları, gazete satışı, semt ve katve toplantıları vb. sırasında proleter devrimciler mümkün olduğu kadar ortak bir davranış içine girmelidirler. Bu eylemler sırasında mücadelelerin bu aşamasının temel sloganları mutlaka kullanılmalıdır. Bu sloganlar ve diğerleri mümkün olduğu kadar ortaklaştırılmaya çalışılmalı ve ortak olarak kullanılmalıdır. Üzerinde anlaşmaya varılmayan sloganlar da karışıklık yaratmadan, bir diğerinin sloganını bastırma tavrına girilmeden kullanılmalıdır.

Miting-yürüyüş vb. eylemler sırasında mümkün olan her yerde üç gazete taraftarları bir blok teşkil ederek hareket etmeli, üç gazetenin pankartları en önde yer almalıdır.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu taraftarları arasında mümkün olduğu kadar ortak davranış ve ortak slogan kullanma tavrı, ajitasyon ve propandada ve eylemlerde ortaklık tavrı esas alınmasının yanın da; eylemlerde yer alan diğer halk güçleri için ise "eylemlerde birlik, ajitasyon ve propandada serbestlik" ilkesi uygulanmalıdır.

Miting, salon toplantıları vb. eylemlere katılan halk güçlerinin hepsi söz hakkına sahip olabilmeliler. Konuşma hakkı meselesinde karar oradaki üç gazete taraftarlarına aittir. Konuşma hakkına sahip olmadıkça diğer hareketler için, mitingin yapıldığı bölgede

nitel ve nicel olarak var olma bir kriter olarak dikkate alınmalıdır.

Proleter devrimciler, miting, salon toplantıları vb. sırasında yapılacak konuşmalarda, kampanyayı sabote etmeye çalışacak bozcunculuga ve kısır polemiklere müsaade etmemeli ve kendileri de bu tavra girmemelidirler.

"1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanyasının enternasyonalist anlamı ve hedeflerini gözönüne alarak, proleter devrimciler kampanya sırasında kullanılacak, pankart ve sloganlarda, ülkemizdeki ezilen millet ve milliyetlerin dillerine özel bir dikkat göstermelidirler.

Proleter devrimci arkadaşlar; Enginleri fethetme ve proleter devrimci safını sıkılaştırma ruhuyla kampanya çalışmalarını sürdürüelim. 1 Mayıs kutlamalarına hazırlanalım.

1 Mayıs proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin oluşturulmasında ileri bir adım; ABD emperyalizmine, Sovyet sosyal-emperyalizmine, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede güçlü bir ileri atılış olsun.

**YASASIN 1 MAVİSİ:
VAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!
BÜTÜN PROLETER DEVRİMCİLER, 1 MAYIS
KUTLAMALARI İÇİN İLERİ!**

**HALKIN BİRLİĞİ HALKIN YOLU
HALKIN KURTULUŞU**

NOT: Kampanyayı mali yönden desteklemek amacıyla bağışlar İş Bankası Tübbe-İSTANBUL Şubesi 46488-C/Hayrabet HONCA hesaba yatırılabilir.

GENÇLİKTE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

gaziantep

Faşist ve Sosyal-faşist Saldırlara Karşı Koymaya Kararlıyız

Komprador burjuvazi ve top-rakagalarının faşist diktatör-lüğü şehrimizde de kirli emel-lerini yürütmeye başlamış ve bu nun en açık örneğini orta öğre-nim üzerindeki baskı, terör ve saldırırganlıklarıyla gözler önü-ne sermiştir. Önceki yıl faşist mevzilenme ve teröre, ayrıca sos-yal-faşist gelişime karşı kararlı bir mücadele örneği veren A-tatürk lisesi öğrencime, çevreye tatürk lisesi öğrencime, çevreye mevzilenmiş faşistlerin ve poli-sin copuyla başladı. Karşıdaki bir çok yere yerleşen faşistler tertipli, düzenli ve destekli saldırılarıyla diğer bütün okul-larda olduğu gibi burrada da, öğ-renim özgürlüğü, can güvenliği bırakmamışlardır. Okumayla ilgili olmayan -20-30 kişilik bir grup, yoksul halk çocuklarına saldırarak ilerici-yurtsever-davimci, fikirlerin gelişmesi-ni engellemek istemişlerdir. Bu-nu başarımayan komprador burju-vazi ve toprak ağalarının uşak-ları bu okulu dağıtmayı planla-mış ve gece bölünmü dağıtmış-lardır.

Sonra da saldırılarını Gaz-i antep lisesine yönelten faşist-ler, tenefisten derse çıkan öğ-rencilere sebepsiz, sualsiz fa-şist hocaların ve polislin des-teğiyle saldırmışlardır. Bunun üzerine öğrenciler bu olayı pro-TESTO amacıyla direniş geçmişlerdir. Ama tenefüs olduğundan, hepsi toplanmamış, eski bina ve kantindekiler yeni binaya bira-klımamışlardır. Öğrenciler kor-i dolarda direnişlerini sürdür-müşlerdir. Elinde sopayla, öğ-rencilere saldıran Hüseyin Po-lat adındaki faşist hocanın sal-dırğanlığına dayanamayan, taraf-sız bir hoca, "Ne yapıyoruzuz? Siz nasıl öğretilmişsiniz?" deyin-ce dövlümüş ve beraberinde bü-tün yurtsever-ilerici hocalarda feci şekilde dövlümüşlerdir. İ-dareyi tamamen H. Polat gibi üg-defa oradaki görevinden alındı-ğı halde gitmeyen, faşistler doldurmuştur. Komando diye bi-linen Gaziantep lisesi müdürü, etrafa "Bu okuldaki tüm komünist-leri atacacağım, burası milliyet-çi yuvası olacak" gibi yeygara-lar atmaktadır.

Daha sonra sanat okulu sal-dırılara maruz kalmış ve dışar-dan gelen, çoğu Eğitim Enstitü-sü'nden faşistler, okulun çev-resine mevzilenip fırsat bulduk-ça saldırılara geçmişlerdir. Sa-nat okulunun azılı faşist müdü-rü bu görevine ek olarak Ata-türk lisesine de müdür olarak a-tanmış ve her iki okulda da fa-şistlerle açık bir işbirliğine girişmiştir. Faşistlerin devrim-ci öğretmenlere sıktıkları kur-sunları "bana devrimciler sık-tı" diyerek bir öğrencinin si-lahlı yakalamasını sağlamıştır.

Atatürk lisesinden çoğu öğ-renci ve öğretmenlerin sürgünü, Gaziantep lisesinden 12 öğren-cinin sürgünü ve 2 kişinin oku-ma hakkının alınması, bazı öğ-retmenlerin sürgün ve bir hoca-nın da açığa alınması, sanat o-kulunda uygulanan faşist oyun-lar ve tehditler, Ticaret lise-sinde 4 öğrencinin okuma hakkı-nın alınması ve birkaçının sür-

istanbul

Küçükkyalı Lisesi'nde Faşist Baskılar Artıyor

Tüm Türkiye halklarına Kü-çükkyalı lisesi devrimci öğren-cilerine ve yurtsever velileri selanıyoruz: Faşist ve sosyal-faşist bas-kılara karşı birlikte mücadele edelim.

Bizler, Küçükkyalı Lisesi devrimci öğrencileri olarak; yurtçapında ve diğer okullarda olduğu gibi, Küçükkyalı Lisesi'nde de mevcut olan faşist ve sosyal-faşist baskılara karşı yurtsever halkımızı ve devrimci arkadaşlarımızı mücadelemizde birlik olmaya çağırıyoruz. Bir avuç ülkücü komandalarla işbir-liği yapan faşist okul müdürü Fevzi Hütlü ve diğer bütün fa-şist okul idarecileri, devrimci yurtsever öğrenciler üzerindeki

kan Kurtuluşu gibi proleter devrimci dergileri sattırmamalarıyla kime hizmet ettiklerini açık-ça göstermişlerdir. Bir prole-ter devrimci öğrenciye ceza ve-rilmiştir, ayrıca okullara asılan devrimci sloganlar yırtılmış, öğrencilerin faşizme, sosyal-faşizme ve iki şüper devlete kar-şı verdikleri demokratik müca-dele "faşistler, saldırır, po-lis çok, aman birşey yapmaya-lım" şeklindeki kuruntuları ile engellemeye çalışılmıştır.

Öğrenci gençlik kitlelerle bağını pekiştirecek, halkımızın anti-faşist birliği yolunda mü-jadele edecektir. Ezilen kürt ulusunun üzerindeki milli bas-kiya son verilmesi yolunda, Kürt öğrencilerle, Türk öğrenciler arasında bağ koparan gerici, so-ven, idealist düşünceye yer ver-meyecektir.

GERİCİ, SOVEN-İRKÇİ EĞİTİME SON, POLİS JOPU DEĞİL, ÖĞRENİM İSTİYORUZ, ÖĞRETMEN, ÖĞRENCİ KİYİMİNA SON, YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM MÜCADELEMİZ.

GAZİANTEP'TE YURTSEVER ÖĞRENCİLER

Faşist Baskılara Karşı Mücadele Edelim

İskenderun Ticaret Lisesi'nde, Ocak ayında felsefe kitabı na protesto olgısından bir haf-ta sonra 50-60 komando okula bas-kın yaparak dinamit atmışlardı. Biz devrimciler bu olayda 5 da-kikalık bir paniğe kapıldık. Pa-kat sonra aktif bir şekilde to-parlandık. Olayı göğüsledik. Fa-şistler kendi adamlarını vurup devrimcilerin üzerine atıldılar. Fakat kamuyu onu kimin öldür-düğünü biliyor. Olayın yatışma-sı için okul bir hafta kapatılı-dı. Sonra karneler dağıtıldı. Tatil dönüştü müdür istifa etmiş-ti. Onun yerine daha azılı fa-şist köpek Aral (müdür yardı-mcısı) geçti. Aktif olarak galı-rsan devrimcileri okuldan attı. Açıkta ağağa okulu faşist yu-vası haline getirmek istiyordu. Dışardan yardımcı komando kuv-veni getiriyorlar. Kız arkadaş-ların çantalarını insanlık dışı mektuplar koyukadılar, döv-mektedirler. Köpekleri bizi yıl-dıracaklarını samasınlar, gün-kü "biz ölümlerden doğarız".

Bizler faşist Aral'a şunla-rı deriz ki, okuldaki baskı ve terörlere son verilsin, dışarı-dan gelen komandoları okul içi-ne almayın, eğitim muamele yap-sın okuldaki atılanlar geri alınsın.

Halkımıza... Günün güne bizleri uyutan faşist gerici eğitime karşı gi-karak gerek yurt içinde, gerek-se İskenderun içinde olsun gö-cuklarımızı sahip çıkalım. On-larla birlikte faşizme karşı mü-jadele edelim.

**HALKIMIZ COCUKLARIMIZA SAHİP ÇIKIN!
OKULDAN ATILANLAR GERİ ALINSIN,
FAŞİST MÜDÜR YARDIMCISI
ARAL İSTİFA.**

İSKENDERUN'DAN BİR GRUP ÖĞRENCİ

baskıları daha da yoğunlaştırıp mücadelemizi engellemeye ve oku-lu tamamen faşist yuva haline getirmeye çalışıyorlar.

Geçen Cuma günü bir arkadaş-ın gantasından Halkın Birliği gazetesini görüp çalan faşist-ler, gazeteyi işbirliği halinde oldukları okul idaresine gös-terdiler. Ve daha önce okuldan fastiknemelelerini almış olan iki faşist arkadaşlarımızın üzerine saldırdılar. Faşistler, idare ile işbirliği halinde oldukları rını gizlemek için, olaylarla i-lişkileri yokmuş pozuna bürün-mişlerdir. Saldırıya uğrayan ar-kadaşın burun kemiği kırılmış-tır. Bunun üzerine okul idaresi-ne gidip şikayette bulunması ü-zerine faşist müdürün arkadaşları maza verdiği cevap: "sen git pa-zartesi günü icabına bakartır" olmuştur ve böylece faşist mü-dür işbirliği yaptığı iki faşis-tin okuldaki ayırılıp, Elazığ'a gitmelerini sağlamıştır. Bu ara-da yaralanan arkadaşımız, müdür le, iki faşist arasında geçen şu konuşmaya şahit olmuştur; fa-şist müdürün sanki onlarla iş-birliği halinde değilmiş gibi, onlara "yaptıklarının okul idar-esi kurallarına aykırı" oldu-ğunu söylemesi üzerine, faşist-lerin verdiği cevap: "ne kuralı ne kanunu, bu okula kural da, kanun da bizim" olmuştur.

Bizi bu baskılara alt e-demiyebileceklerini anlayan faşist okul idaresi, ikili oyunlara baş-ladı. Bir yandan faşist ülküçü-lerle işbirliği yaparken, diğer yandan bazı devrimci arkadaşla-ra şirin görünüp "çocuklar yap-mayın, emeyin ailenize yazık, bak siziz nasıl kandırınızlar, beyhınızı yıkamışlar" gibi fa-şist demagojisiyle devrimci mü-jadelemizi balatalayıp arkadaş-larımız arasındaki devrimci bağ-ları bozmaya uğraştılar.

Faşistler tarafından devrim-ciler üzerine yapılan bu baskı-ların benzerleri, sosyalizm mas-kesi takan sosyal-faşistler ve onların yedeğine düşen orta yol-cular tarafından da uygulanmak-tadır. Bunun dışında bazı arka-daşlar sosyal-faşistler tarafın-dan, devrimci mücadeleden alko-nup kendi emellerine alet edili-meye çalışılmıştır ve çalışıl-maktadır.

Ama bütün bu baskılara kar-şı halkımızın vermiş olduğu mü-jadelemizi kopmaz bir parçası olan demokratik orta öğretim kav-gamızı hiç bir zaman bozmay-a-cak, devrimci mücadelemizi hiç bir zaman engelliyemeyecekler-dir.

Tüm bu baskılara rağmen biz-ler Küçükkyalı Lisesi'ndeki fa-şist ve sosyal-faşist baskıları protesto ediyor, mücadelemizden hiç bir zaman yılmayacağımızı bildiriyoruz. Halkımızı bizimle birlik olmaya çağırıyoruz.

**KAHİOLUNUN FAŞİST MÜDÜR VE FAŞİST OKUL İDARESİ,
KAHİOLUNUN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FASHİSTLER,
GERİCİ EĞİTİME SON!**

KÜÇÜKKYALI LİSESİ'NDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

TÖB-DER içindeki demokrasi mücadelesini güçlendirelim

TÖB-DER'i TSP ve T"K"P'li sosyal-faşist partilerin tek kesi haline getirmek isteyen genel merkez yöneticileri, planlarını adım adım uyguluyorlar. Çeşitli defalar ve son olarak 5 Şubat mitinginde devrimcilerin fikirleri ve sloganları üzerinde disiplin adına gerici dikratorluk uygulayan anti-demokratik yöneticiler, kendi saldırganlıklarını devrimcilerin üzerine atmaya çalıştılar ve çalıyorlar. Fakat yalan ve iftiranın ömrü kısadır. Geniş örgütlenen kitlelerinin örgütü TÖB-DER'i kimin yıkmaya ve parçalamaya çalıştığı her geçen gün daha iyi anlaşılacaktır. Bugün TÖB-DER'in başına çöreklenen TSP'li, T"K"P'li sosyal-faşistler, yönetimde bulunmalarını da fırsat bilerek devrimcilere karşı gözü dönmüşçesine bir tasfiye karalama kampanyası yürüttüyorlar. Fakat yönetimde olmaları hiçbir zaman bu saldırganları haklı çıkarmayacaktır!

Bunlar ellerine geçirdikleri yönetim aygıtını devrimcilere karşı saldırı tüssü olarak kullanıyorlar. Öğretmen örgütünü kendi karşı-devrimci emellerine alet ediyorlar. Kendileri gibi düşünmeyen üyeleri ihraç edip, şube yönetimlerini feshediyorlar. TÖB-DER'i sadece revizyonist fikirlerin at oynattığı bir tekke haline getirmeye çalışıyorlar. İşte bu tavır örgüt bölmeye yönelen darbeci bir girişimdir. Çünkü bizzat kitle örgütlerinin kendisi için de değişik fikir ve akımların varlığını zorunlu kılmaktadır. Eğer bu nokta dikkate alınmazsa, kitle örgütü değil bir partinin yan kuruluşu ortaya çıkar. Bugünkü yöneticilerin bölücü ve tekkecilğini kanıtlayan da böyle bir anlayışlarının varlığıdır.

Devrimci, demokrat, yurtse-

ver öğretmenler TÖB-DER içinde demokrasi mücadelesini esas alarak çalışmaktadırlar. Fakat öğretmen mücadelesini geliştirmek örgüt içi demokrasiyi sağlamak için kavranması gereken bir dizi önemli mesele vardır.

Bunlardan birincisi: Devrimci öğretmenlerin birliği sorunu: Bu genel olarak proleter devrimcilerin birliği sorununa bağlı olarak çözülebilecek bir meseledir. Proleter devrimcilerin birliği gerçekleştirilmeden TÖB-DER içindeki proleter devrimci öğretmenlerin birliğinin gerçekleşmesini beklemek hayaldir. Bu konuda zorlamalarla birliği sağlayacağını zanneden Halkın Yolu taraftarı arkadaşlar sonunda, her devrimcinin kendi bağlı olduğu siyaseti reddederek birliğe katılması gibi platformu belirsiz ve tasfiyeci bir anlayışa düşüyorlar. Birlik için gerekli bazı önemli şartların halen yetersiz olduğunu görmemzlikten geliyoruz. Bu tavırları Halkın Sesi oportünistleriyle uzlaşma içinde olmaları ve onların tasfiyeci cereyanlara kapılmalarından geliyor. Bu arkadaşların fikirlerine kalırsa birlik sağlanana kadar hiçbir faaliyet yürütmeyiz. Çünkü ortak mücadele yürütmenin önüne önce birlik olmayı getiriyorlar. Oysa birlik nispeten zaman alabilir. Oysa biz, birlik gerçekleştirene kadar da mücadeleyi sürdürmek zorundayız. Bu mücadeleyi kararlılıkla sürdürmemize birlik şartlarını olgunlaştıracağız. Bu bakımdan devrimci öğretmenler güçlerini bugünkü şartlara uygun bir biçimde birleştirmelidirler. Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu görüşünü savunan devrimci öğretmenlerin ortak tavırları mücadeleyi güçlendirecek ve en geniş muhalefet blokunun yaratılmasını

kolaylaştıracaktır. Bu dergilerin görüşlerini savunan öğretmenlerin TÖB-DER içinde, oportünizm, maceracılığa, revizyonizm karşı mücadele temelinde ortak tavırları, birlik önündeki engelleri aşmaya hizmet edecektir. Bunun dışında, sırf arzularda dayanan engellerin kolayca aşılacağını hayal eden kolaycı,(özünde birliği zorlaştırıcı) anlayışlara kapılmamak zorundayız. Bu sebeple söz konusu dergilerin görüşlerini savunan öğretmenlerin, ileri düzeyde ve daha uzun vadeli, birliğe hizmet edecek bir ittifak anlayışıyla ortak hareket etmeleri gerekmektedir.

İkincisi: En geniş muhalefetin oluşturulması ve ittifaklar sorunu: Diğer alanlarda olduğu gibi TÖB-DER'de de hedef aldığımız gücün teorik edilmesi, bütün ara unsurlarla dışımızdaki güçlerle ittifak kurabilmize bağlıdır. Yurtsever, devrimci, demokrat öğretmenler demokrasî mücadelesi temelinde sosyal-faşistler dışında bütün öğretmenlerin mücadelesini ortak bir platformda birleştirebilmelidirler. Örgüt içi demokrasi ve TÖB-DER'in bağımsızlığı için, öğretmen mücadelesini her yönüyle geliştirerek en geniş demokrasi cephesi oluşturulmalıdır. Ribette bu cephe içinde yer alacak siyasi yapılar kendi varlıklarını koruyacaklardır. İttifakta girdiğimiz güçlerle ortak mücadele yürütme, propagandada ve ajitasyon çalışmasında serbestlik anlayışıyla hareket etmeliyiz. Zaten ittifakı zorunlu kılan şey, farklı sınıfların ve menfaat gruplarının varlığı ve bunların belirlenmiş süre tek bir hedefe karşı ortak hareket etme zorunluluklarıdır. İttifakı veren her kuvvet, kendi varlık nedenini devam ettirecek ve

sınıfsal menfaatinin gerektirdiği faaliyeti yürütecektir. Bu sebeple ittifak içinde hem mücadele, hem birlik varolacaktır. Bu ilkeleri gözönüne alarak faşizm ve sosyal-faşizm karşı en geniş demokrasi cephesinin oluşturulmasına çalışmalıyız. Bunu yaparken kendi gücüne güven ilkesini elden bırakmamalıyız. İttifak içinde faal olarak çalışacak kitlelerin gücünü kazanmalı ve onu yönlendirmeye çalışmalıyız. Diğer bir mesele, hangi tarz mücadele için temel alınacağıdır: Kitle örgütlerindeki yaygın (aynı zamanda yanlış) bir anlayış ekonomik ve mesleki mücadelelerin, temel alınması görüldür. Bu ekonomizm anlayışdır kitlelerin mücadelesini geliştirmek için, onların seviyesinden başlayıp ilerlenemiyiz gerek tiği doğrudur. Ama aynı zamanda kitlelerin seviyesini, devrimci siyasetin seviyesine yükseltmek hedefini güderek bunu yapmalıyız. Bu bakımdan biz her türlü mücadeleyi proletaryanın iktidar için yürüttüğü siyasi mücadeleye tabi kılmalıyız. Mücadelenin güçlü ve etki alanını geniş olabilmesi için ekonomik ve siyasi mücadelenin bileşiminden meydana gelen şar ve taktikler le hareket etmeliyiz. Kitle hareketinin en yaygın ve etkili biçimi budur.

Bu noktaları dikkate alarak bütün devrimci, demokrat öğretmenler mücadelemizi örgütlemelerini geliştirmeli, en geniş demokrasi cephesi muhalefetini oluşturmalıdırlar. Öğretmen kitesinin mücadelesini, faşizm, sosyal-faşizm ve iki süper devlet karşı gelişen bağımsızlık ve halk demokrasisi uğruna hal-kımızın ve proletaryanın mücadelesiyile birleştirmelidirler.

YURTSEVER, DEMOKRAT, DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERE

Biz, TÖB-DER İstanbul şubesindeki Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu görüşlerini savunan öğretmenler olarak; örgütümüzde sosyal-faşizm karşı mücadelesinin yükseltilmesi, örgütümüzün demokratik ve buna bağlı olarak, örgütümüzün bağımsızlığının sağlanması için, birlikte hareket etme kararı aldık. Bu ortak mücadele aynı zamanda, oportünist, tasfiyeci cereyanları teğhir ve teccit etmek, öğretmen kitlelerini yurtsever, devrimci saflara kazanmak amacıyla taşımaktadır.

Bu birlik sosyal-faşistlerin öğretmenleri TÖB-DER'den atma, kendileri gibi düşünmeyen şubeleri feshetme gibi, örgütümüzü bölmeye yönelen, saldırılarına karşı, "TÖB-DER'de DEMOKRASİ" mücadelesini yükseltecektir. Öğretmenler içinde proleter-devrimcilerin bu birlikte hareketi en geniş öğretmen kitesinin, "anti-Maoist cephe" çığılıkları atan, sosyal-faşist ihanet cephesine karşı, "yurtsever demokratik cephe"de birleşmesi için önemli bir adımdır.

Halkın Yolu görüşünü savunan arkadaşların oportünizmle uzlaşan tavırları, öğretmenlerin, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelesine zarar vermemekte, proleter devrimcilerin birliği yolundaki gelişmeyi olumsuz yönde etkilememektedir. Bu arkadaşları, Aydınlık ve Halkın Sesi'nin oportünist, bölücü, tasfiyeci cereyanlarına göğüs geremeye, oportünizmle uzlaşan tavırlarını terk etmeye çağırıyoruz.

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN ÖRGÜT İÇİ DEMOKRASİ MÜCADELESİ, KAHROLSUN TÖB-DER'DE DEMOKRASİYİ KATLEDENLER, ÖĞRETMENLERİN MÜCADELESİ REVİZYONİZMİ YIKARAK YÜKSELCEKTİR.

İSTANBUL'DAKİ YURTSEVER, DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER VE DEVRİMCİ DEMOKRAT ÖĞRETMENLER

NOT: Bu gazı Halkın Yolu Dergisi'nde de gönderilmiştir.

İmza Kampanyasına Katılalım !

TÖB-DER İstanbul şubesindeki yurtsever, devrimci, demokrat öğretmenlerin birlikte yürüttükleri, TÖB-DER'deki feshleri ve ihraçları protesto kampanyası şimdiki zamanda İmza dilekçesi ve buğüne kadar İstanbul'da toplanan imzaların toplama aşığıdadır.

"TÖB-DER GENEL MERKEZİNE
ANKARA

Örgütümüz TÖB-DER'de düşüncelerinden doğan, genel yönetim kurulu kararıyla atılmak istenen üyelerle ilgili kararı ve 2040/13 sayılı yazıyla ve G.Y.Kurulu kararı ile; Gaziantep, Usküdar, Üsküdar, Karşıyaka, Bolu, Kayseri, Pazar, İzmit, Hozat, Piliçli, Perçek, Seyitgazi, Arşın, Sungurlu, Korgan, Dursunbey, Akçadağ, Inebolu, Eşme ve Viranşehir şubelerinin feshedilmesini ve devam eden şube feshetme kararlarınızı anti-demokratik bulduğumuzu belirtir, durumunu protesto ederiz. "

İstanbul	433
Viranşehir	49
Bozkır	23
Bursa	55
Toplam	560

Bütün Devrimci, demokrat, yurtsever öğretmenlerin kampanyamıza katılmalarını ve imzaları P.K.153 Aksaray/İSTANBUL adresine göndermelerini bekleriz.

AYDINLIK, EMPERYALİZMİN FEODALİZMİ GÜÇLENDİRDİĞİNİ İDDİA EDİYOR

Aydınlık'ın anti-Marksist teorisi aşağıda alıntılarda açıkça görülmektedir.

"Emperyalizm, 19. yüzyılın başından beri, bir yandan iç kapitalist pazarı açmak ve sömürsünü arttırmak için kendine bağlı bir kapitalizm geliştirmekte ve yarı-feodal ilişkilerde çözülmelere yol açmaktadır"(Savunma, s.372)

"Türkiye'de yarı-feodal ilişkilerin devrim yolu dışında ikinci bir duruma geldiği görüşünün temelinde hangi hata yatıyor?" (Aydınlık, sayı, 73, s.15)

İlk alıntıda yer alan "emperyalizm" in iç kapitalist pazarı açma"sı görüşünün hangi anlamda geldiğini, İbrahimKaypakka'ya Yol- daş doğru bir biçimde açıklama ve iyüzünü sergilemiştir. (Bak: Bütün Yazılar, s.48) Burada bu ve benzeri hatalı görüşler üzerin de daha fazla durmayı gereksiz görüyoruz.Yu karıdaki alıntılarda Aydınlık'ın tezi açıkça ortaya çıkmaktadır. Aydınlık, özelle, genel olarak yarı-sömürge ülkelerde özel olarak Türkiye'de emperyalizmin kendisine bağlı bir kapitalizm geliştirdiğini, ancak bu gelişmenin devrim yolu dışında kapitalizmin hakimiyeti noktasına varamayacağını savunuyor.

Kapitalizm hakimiyeti ile ilgili Marksizmin temel ölçütlerini belirtmeyi ve Türkiye'nin yapısıyla ilgili rakamları yoluyla her verilerin bu ölçütlere vurulması yoluyla sonra varna işni ileriki sayılarımızda gerçekleştireceğiz. Aydınlık'ın bu konudaki görüşlerini ve değerlendirmelerini de ortaya koyacağız. Marksizm adına söylenen sözlerin anlamını gösterceğiz. Burada konunun bir başka yanı üzerinde durmayı gerekli görüyoruz. Aydınlık kapitalizmin nicel gelişimini kabul ediyor; ama bu nicel değişimin kapitalizmin hakimiyeti noktasına, yani nicel değişime yol açamayacağını söylüyor. Üzerinde durmanız gereken görüş budur.

Şu noktayı belirtelim ki, ülkemizde gelişen kapitalizmin komprador karakterde olduğunu sürekli gözönünde bulunduruyoruz. Ancak, konumuz açısından önemli olan diyalektiğin, önemli kanunlarından birinin kabulü veya reddidir. Bu yüzden bu noktayı daha aşağıda emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizmi ilişkilerini ele aldığımız bölümde dikkate alacağız.

Aydınlık bu görüşüyle diyalektik gelişmenin bu konunun reddediyor. Ona göre gelişme sadece nicel planda, nicel değişimelerin, nicel değişikliğe yol açması -emperyalizmin hakimiyeti altında mümkün değildir. Böylece Aydınlık gelişme sürecini nicelik değişimlerinin nitelik değişimlere yol açmadığı basit bir büyüme süreci olarak gören metafizik anlayışını ortaya koymaktadır.

Önce şu noktayı belirtelim, diyalektik gelişme yasası evrensel geçerliliğe sahiptir. Yani tabiatteki ve toplumdaki istisnasız bütün gelişme süreçlerinde yer alır, bütün gelişme süreçlerine uygulanabilir. Bu konuda (SBKP(B) tarihine başvuralım.

"Metafizik aksine diyalektik, tabiatta ki herşeyin ve bütün olayların özündeki gelişmelerden hareket eder, çünkü bütün bunların olumlu ve olumsuz yanları, bir gelişmiş ve geleceği ölmekte olan ve gelişmekte olan yanları vardır. Diyalektik, bu zıtlıklar arasındaki mücadeleden, eski ve yeni arasındaki mücadeleden, ölen ve doğan, yok olan ve gelişen arasındaki mücadeleden, gelişme sürecinin iç muhtevasını, nicelksel değişimlerin niteliksel değişimlere dönüştürmünün iç muhtevasını meydana getirdiğini iletir sürer." (SBKP(B), s.140)

Aydınlık'ın söylediklerine bakacak olursak, emperyalizmin varlığının bu konunun evrensel geçerliliğini ortadan kaldırdığını kabul etmek gerekir. Aydınlık feodalizmin temel bir özelliğini Lenin'e dayanarak -ve

doğru olarak şöyle tespit ediyor.

"Lenin feodalizmin 'tarımın ve doğal ekonominin ağır basmasına' (Poprak Meseleleri, s.65) dayandığını belirtmiştir." (Savunma, s.374)

Oysa en baştaki alıntıda ortaya koyduğumuz gibi Aydınlık emperyalizmin "iç kapitalist pazarı açmak" amacını güttüğünü söylemektedir. İç pazarın gelişmesi doğal ekonominin yıkılmasıyla elele gider. İç pazar geliştikçe doğal ekonomi yıkılır. Hemen şimdi belirtelim, ekonominin yarı-feodal hakimiyetinin zorunlu bir şartı da doğal ekonominin ağır basmasıdır. Lenin'in "Savunma" tarafından aktarılan sözleri de, Çin'deki yarı-feodal hakimiyeti belirtmek için söylenmiştir.

Emperyalizmin doğal ekonomiyi yıkması olgusu, onun sömürü ve talanını genişletmesinin ve yoğunlaştırmasının zorunlu bir şartıdır. Emperyalizmin menfaatleri böyle davranmasını gerektirir. Bu durum emperyalizm aşamasına ulaşmış kapitalizmin gelişme kanunları gereğidir. Emperyalist aşamadaki kapitalizm, böyle davranmak zorundadır. Emperyalist sermayenin yükselerek derecedeki yoğunlaşmasının sonucu olarak yükselerek kârı bu yoldan sağlayabileceği gerçeği, onu bu yola imektedir.

Feodalizm doğal ekonomiyi dayandığına göre, Aydınlık'ın düşüncesinin mantık sonucu olarak emperyalizmin doğal ekonomiyi ayakta tutması, en azından belli bir noktadan itibaren doğal ekonomiyi muhafazası gerekir. Çünkü kapitalizmin ve onunla birlikte pazar ekonomisinin gelişmesi, doğal ekonomiyi önce sarsar ve temelini yıkar, daha sonra ise gelişmesi ölçüsünde tamamen ortadan kaldırıır. Pazar için ücret artırı olmakla birlikte, genel hale geldiğinde kapitalizmin hakimiyetinin iki önemli şartından biri gerçekleşmiş olur. Bu durumda, doğal ekonomi büsbütün ortadan kalkmamakla birlikte artık ekonomiyi genel ve belirleyici özelliğini yermiş.

Daha sonraki sayılarımızda ayrıntılı olarak inceleyeceğiz bu konuya daha fazla girmeden konumuz açısından önem taşıyan bazı noktaları belirtmiş gibi Aydınlık edelim. Yukarıda gösterdiğimiz gibi Aydınlık ülkemizde bir kapitalist gelişimin bulunduğunu belirtiyor. O halde doğal ekonominin, bütünüyle muhafazası söz konusu edilemez. Başka yerlerde zaman zaman bu anlama gelebilecek sözler sarfetmesinin rağmen "Savunma"da kapitalist gelişimin belli bir noktadan itibaren durması görüşünü Aydınlık benimsemiyor. "Hakim sınıfların yukarıdan aşağı, geniş kitleleri ezerek yürüttükleri kapitalistleşme uzun, ızdırıraplı yıllar olacaktır." (Savunma s.374) sözleriyle bu görüşünü açıklıyor. Öyleyse Aydınlık aşamıza nasıl "çözüm" getiriyor? Açıkça gelişen görüşlerinin mantık bağlanmasını nasıl kabuyor? Aydınlık bu meseleyi de oportünist tabiatının gerektirdiği biçimde çözümlenmiştir.

Aydınlık doğal ekonominin hakimiyetini açıkça savunmuyor; ama öbür yandan dil ucuyla da olsa söyledikleriyle doğal ekonominin hakim olduğu izlenimini yaratarak durumu kurtarmaya çalışıyor. Ancak Türkiye'de yaşananlara, Türkiye'yi bilenlere koskoca yalanları yutturmak kolay olmadıktan, Aydınlık daha kolay olan yolu tutuyor; el çabukluğuna getirip Marksizmi değiştiriyor ; Marksizme Aydınlık'ı kurtarıcı katkılarda (!) bulunuyor. Bunun örneğini görelim:

"Lenin, feodalizmin 'tarımın ve doğal ekonominin ağır basmasına' (Toprak Meseleleri, s.65) dayandığını belirtmiştir. Burada 'doğal ekonomi' ile hem kapalı köy ekonomisi, hem de tabiat şartlarına bağlı ekonomi kastedilmektedir." (Savunma, s.374)

Bu satırların hemen üzerinde ise Türkiye ile ilgili olarak şu satırları okuyoruz.

"Sulanabilecek durumdaki arazinin ancak yüzde 7'si sulanabilmektedir. İşlenen toprağın hektarı başına gübre tüketimi Mısır'da 109, İtalya'da 85, Yunanistan'da 80, Türkiye'de ise 2,7 kilogramdır. Üretim araçlarının ve tarımda kullanılan tekniklerin gelişmesi, tarımın verimliliğinin büyük ölçüde tabiat şartlarına bağlı olduğunu göstermektedir." (Savunma, s.374)

Evet. Marksizm adına söylenenler bunlardır. Aydınlık Türkiye'de kapalı köy ekonomisinin ağır bastığını (hakim olduğunu) söylese buna Türkiye'de yaşanan kimseyi inanmayacaktır. O zaman ne yapmalı? Marksizmi bir miktar düzeltmek gerek; çöken oportünist teoriyi Marksizmi uydurmak gerek. Doğal ekonominin tanımına, "tabiat şartlarına bağlı ekonomi" ibaresini ekledin mi üstelik bunu Lenin'in savduğunu söyledin mi her şey hallolur; Aydınlık'ın teorisi kurtulur. Türkiye'de tarımın tabiat şartlarına geniş ölçüde bağlı olduğunu kim bilmez? Teoriye böyle bir katkıda (!) bulundun mu akan sular durur; böylece Türkiye'de doğal ekonominin ağır bastığını, böyle bir ekonomik yapının da yarı-feodal karakterde olduğunu "ispatlamış" olursun. Aydınlık'ın yaptığı ve uyguladığı hesap budur. Bu hesabın çürük çürüğünü belirtelim ve doğal ekonominin anlamını görelim:

"Doğal ekonomi altında toplum, türdeş bir iktisadi birimler yığınından (ataerki köylü ailelerinden, ilkel köy topluluklarından, feodal malikanelerden) oluşuyor ve bu birimlerin herbiri, çeşitli türde hammadelerin elde edilmesinden, bunların tüketim için en son hazırlığına kadar, bütün iktisadi faaliyetinde ise türdeş olmayan iktisadi birimler doğar, ayrı iktisat dallarının sargısı artar, ve tek ve aynı iktisadi görevi gören iktisadi birimlerin sayısı azalır"(Lenin, Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi, s.26)

"Meta ekonomisinin çok gelişmesi (ya da hiç gelişmediği) bir ülkenin nüfusu hemen hemen tamamen tarımsaldır. Ancak bu, nüfusun yalnızca tarımla uğraştığı şekilde anlaşılmalıdır. Bu, sadece, tarımla uğraşan nüfusun, aynı zamanda tarım ürünlerini de işlediği, ve gelişiminin ve işbölümünün hemen hemen hiç olmadığı anlamına gelir" (Lenin, a.g.e., s.27-28)

Kolayca görülebileceği gibi doğal ekonominin temel özellikleri içinde "tabiat şartlarına bağlı" olmak yoktur. Nispeten az gelişmiş bir kapitalizmin hakimiyeti şartlarında, doğal ekonomi yerini meta ekonomisine bıraktığı halde tarım büyük ölçüde tabiat şartlarına bağlı kalmakta devam eder. Bu taktirde Aydınlık'a göre "tabiat şartlarına bağlı" olmayı esas olarak kapitalizmin hakimiyetini reddetmemiz gerekecektir. Aydınlık'ın Türkiye ile ilgili olarak yaptığı da budur.

Bu konuda son bir itiraz ileri sürülebilir. "Savunma"da "burada" ifadesi yer almaktadır. Yani Lenin sözü geçen yazısında "doğal ekonomi" kavramı içinde "tabiat şartlarına bağlı"lığı da belirtiyor olabilir iktisadi faaliyetlerle ilgili olarak ayırdedilmezlik biçiminde, yani feodalizmi koymaktadır. Feodalizm tarımın ve tabii ekonominin ağır basmasına dayanıyordu. Çin köylüsünün uğradığı feodalizmde topkada bağlılığı idi" (Doğru da Ulusal Kurtuluş Hareketleri, s.66)

Görüldüğü gibi "burada" sözünün hiç bir

Emperyalizm satrlarında feodalizm ikincil hale gelmez mi?

Aydınlık'ın emperyalizmin yarı-sömürge-si durumunda olan ülkelerde feodalizmin devrim yolu dışında ikincil duruma gelebileceği görüşünde olduğuna gördük. Onun böylece "niceliğin niteliğe dönüşümü" diyalektik yasasını inkar ettiğini belirttik. Mevcut durumu gözden geçirmek için de Lenin'i tahrif ettiğini gösterdik. Şimdi de emperyalizmle, feodalizm arasındaki ilişkilerin değişik yanları üzerinde duralım. Bu konuda Aydınlık'ta şu cümlelere rastlıyoruz.

"Çünkü onlar, 1950'den sonra tarımdaki makineleşme yüzünden feodalizmin çözülmeye devam etmesi yanında, yeni ortaya çıkan yarı-feodal karakterdeki toprak ağalarına ekonominin ancak bir halk devrimiyile temizleneceğini kavramıyorlar. Emperyalizmin feodalizmi son nefesine kadar desteklemek zorunda olduğunu anlamıyor ve emperyalizmin feodalizmi güçlendiren esas yönünü (altın çizen Aydınlık) görmüyorlar" (Aydınlık, Sayı. 68, s.32)

Özetlersek Aydınlık emperyalizmin feodalizm konusunda iki rol oynadığını, makineleşme yüzünden feodalizmi çözümesi yanında, feodalizmi destekleyerek güçlendiğini ve esas yönünün de bu ikincisi olduğunu söylüyor. Sonuç olarak da emperyalizm varolduğu sürece feodalizmin güçleneceğini söylüyor. Ama Aydınlık sözlerinin çürüklüğünün her zaman olduğu gibi bu kez de farkındadır. Meşelenin üzerine gidilmesini önleyebilmek için bu defa "revizyonizm" öcüsü karşımıza çıkmaktadır. Aydınlık kendi emellerine bu kez yine Lenin'i alet etmektedir. Yukarıda ki alıntının hemen altında şöyle devam ediyorlar:

"Lenin bu tür fikirler savunular için şöyle demişti: 'Ücedenberi sömürge siyasetinin ilerici bir siyaset olduğunu kapitalizmi yerleştirdiğini dolayısıyla onu 'aç gözlülük ve zalimlikle suçlamanın' anlamsız olduğunu, çünkü 'bu nitelikler olmaksızın' kapitalizmin 'ayağına köstek vurulacağını' söyleyenler revizyonistler olmuştur.' (Doğuda Ulusal Kurtuluş Hareketleri, Ant Yayınları, s.58)

İşte böyle!... "revizyonist" olmayı göze alıyorsa emperyalizmi kapitalizmi gösterdiğini, feodalizmin tali duruma düştüğünü savunursun... Aydınlık'ın umacıları bu dur. Fakat hayır! Bu umacı, gerçeklerin devrimci olduğuna inanmaları ve yalnız gerçeğe değer verenele korkutamaz.

Emperyalizmin yarı-sömürge ülkelerde oynadığı rolün ikili olduğu doğrudur. Bir yandan emperyalizm yarı-sömürge ülkelerdeki kapitalist gelişmeyi etkiler, hızlandırır. Lenin bu gerçeği şöyle belirtiyor:

"İhraç edilmiş sermaye, ihraç edildiği ülkelerde kapitalizmin gelişmesini etkiler, hızlandırır. Böylece, sermaye ihraç, ihraççı ülkelerdeki gelişmeyi bir parça da düzme eğilimi taşısada da, bunun bütün dünyadaki kapitalizmi derinlemesine ve genişlemesine geliştirmek pahasına olduğunu unutmamalı" (Emperyalizm, s.81)

Emperyalizm, girdiği ülkelerde komprador kapitalizmi adını verdiğimiz kendine bağlı bir kapitalizm geliştirebilir. O ülkenin milli kapitalizminin gelişmesini baltalar. O ülkedeki üretici güçleri israf eder, tahrip eder. Sağlıklı, kendi ayakları üzerinde durabilen bir kapitalist gelişmeyi engeller. Zaten emperyalizm en fazla kâr sağlamak olan amacına varabilmek için, o ülkenin zenginlik kaynaklarını yağmalamak, ülke emekçilerini iliklerine kadar sömürmek için gerçekleştirilmek durumundadır. Bu sonuca varmak ise feodalizmi çözmeden ve gerici karakterde bir komprador kapitalizmi geliştirmeden gerçekleşemez. Demek ki emperyalizm bir yandan ülkedeki kapitalist gelişmeyi etkileyip hızlandıracak olan bir rol oynarken, diğer yandan uzun vadede ülkedeki kapitalist gelişmenin aleyhine olacak tarzda davranır. Kendine bağlı bir kapitalizm yaratır, milli kapitalizmin gelişmesini engeller, üretici güçleri tahrip eder.

Emperyalizmin kapitalist gelişmeyi hızlandırmaması, meta ekonomisinin gelişmesi ve adam adam gelişerek hakim hale gelmesi demektir. Bu gelişmenin diğer yarı feodalizmin çözümlenmesi adım adım değişerek ve uzun süre feodal özelliklerini koruyarak kapitalizme dönüşme yolunda ilerlemesidir. Başlangıçta hakim olan feodalizmin zayıflaya-

rak tali duruma düşmesi demektir.

Ama sadece bu kadar değil. Emperyalizm bütün güçlerinin siyasi desteğini toplunun en gerici ittifak kurmayı ihmal etmez. Emperyalizm gerici tabiatı gereği, sömürüşünü ve siyasi hakimiyetini devam ettirmek için kendi hakimiyetini sağlamaya bağlamak ister bu nedenle de toplunun en gerici kitleleriyle halka karşı bir ittifak kurmaktan geri durmaz. Kısacası feodalizm emperyalizmin desteğiyle halka karşı ayakta kalma hesabını yaparlarken, emperyalizm de geniş kitleleri feodal baskı altında tutan müttefiki sayesinde gerici emellerini daha kolay gerçekleştirir. Zaten onun kapitalizmi geliştirme feodalizmi tasfiye etmek amacıyla olmanmaktadır. Dolayısıyla feodalizm rağmen, onu karşısına alarak bir kapitalist gelişme yaratmamaktadır. Ancak gelişen komprador kapitalizminin yol açtığı zorunlu değişiklikler feodalizme eklide bulunmakta, onu değişikliğe uğratmaktadır. Ama değişikliğe uğrayan feodalizm emperyalizmin müttefiki makta devam etmektedir. Bu değişiklik en ileri aşamaya vardığında da, eski feodal, yeni güçlük beyi emperyalizmin müttefiki ve siyasi desteğidir. Hatta emperyalizmle ilişkileri gelişen meta ekonomisi dolayısıyla daha da pekişmiştir. Feodal ağ, kapitalist çiftlik sahibi haline geldiğinde onu emperyalizme karşı durmaya itecek bir neden yoktur. Çünkü o yeni durumda bir milli kapitalist değildir; aksine komprador burjuvaziye mensuptur.

Geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi, emperyalizmin varlığı ve komprador kapitalizmi, feodalizme rağmen değil onunla ittifak halinde onunla birlikte bulunmaktadırlar. Siyasi iktidara da feodaller ve komprador burjuvazi ortaklaşa hükmetmektedirler. Emperyalizmin ekonomik ve siyasi varlığı komprador burjuvazinin bu ittifak içinde oynadığı rolün, komprador kapitalizminin ekonomideki ağırlığının daha fazla ve etkili olmasını getirir. Bu rol komprador kapitalizminin gelişimi ölçüsünde artar, karşılık olarak feodalizminin rolü de ekonomik temeldeki ağırlığına azalmasına bağlı olarak azalır. Komprador burjuvazinin ekonomideki etkinliğine oranla daha fazla rol oynayabilmesi feodalizme rağmen olmadı gibi, ekonomik temelden bağımızda değildir. Feodalizme siyasi iktidar içinde son derece tali yer verilir, ekonomide hakim rol tanınan Aydınlık ekonomik temel ile üsüvayı arasında ki zorunlu ilişkiyi ortadan kaldırmaktadır. Kısacası feodalizmin gerek siyasi, gerek ekonomik alanındaki varlığı, emperyalizme ve komprador burjuvaziye rağmen değil, esas yönlü ittifak olan bir ilişki içinde gerçekleşmektedir. Bu da emperyalizmin, yarı-sömürge ülkelerde oynadığı gerici rolün yeni bir kağıttır. Çünkü emperyalizm feodalizmi devrimci bir tarzda tasfiye gibi bir rol oynamamaktadır; oynayamaz. Tam tersine o, en gerici güçleri ayakta tutmaya çalışarak, ama zorunlu bir biçimde bu gerici güçleri gelişiminin tabii işleyişinde yeni nitelikte gerici müttefiklerine dönüştürerek gerici bir rol oynamaktadır. Feodal ağ, kapitalist toprak sahibi haline geldiğinde de devrimin düşmanı ve hedefi olarak kalmaktadır.

Bütün bu açıklamalardan sonra Aydınlık'ın söylediklerine dönelim. Yukarıda belirttiğimiz gibi emperyalizmin oynadığı esas rol komprador karakterde gerici bir kapitalizm geliştirmek ve feodalizmin zayıflamasına, iradesi dışında yol açmaktır. Onun feodalizmi desteklemesi, onu aynen muhafazası anlamına gelmediği gibi, onu gerici bir kapitalist toprak beyi haline dönüştürmesine engel değildir. Gözünüzün önünde gerçekleşen de budur.

Ama peki; ya Lenin'in "revizyonist" suçlaması ne oluyor? Şimdi de bunu görelim. Lenin'in yukarıdaki sözleri Maksim Gorki'ye yazdığı mektuptan alınmıştır. Bu yazıda Lenin'in anlatmak istediği ve Aydınlık'ın aldığı paragrafta açıkça görülen şudur: Emperyalizm girdiği ülkelerdeki kapitalizmin gelişimini etkiler, hızlandırır. Ama, sırf kapitalizmi yerleştiriyor diye onun yağma ve talan olan esas rolüne karşı çıkmamak gerekliğini, çünkü böylece onun ayağına köstek vurulacağını söyleyenler revizyonistler olmuşlardır. Biz Marksistler ise, emperyalizmin kapitalizmi geliştirici yönünü ve bu kapitalizmin gerici karakterini görüyoruz; bu bizim dışımızda objektif bir olgudur. Ama bizim için emperyalizmin faaliyetinde esas olan onun yağma ve talanıdır; görevimiz de bu yağmaya karşı mücadele etmektir. Yoksa revizyonistlerin yapıdığı gibi emperyalizme karşı çıkmamak gerektiğini savunmak değil..

İstetlik emperyalist yağmaya karşı direnmek kapitalist gelişmeyi yavaşlatmaz, hızlandırır. Lenin son sözlerimizi aynı yazıda şöyle ifade ediyor.

"Proletaryayı örgütleyerek onun mücadelesini özgürlüğünü savunarak milletlerarası yağmaya direnmek kapitalizmin gelişmesini yavaşlatmaz, hızlandırır." (Doğuda Ulusal Kurtuluş Hareketleri, s.59)

İşte Aydınlık'ın "revizyonizm" korkulduğunun esası budur. Kısacası emperyalizmin yol açtığı kapitalist gelişmenin işleyişini iradeden bağımızdır. Bu gelişme kapitalizmin saksı içinde, tecrit edilmiş bir tarzda gelişmesiyle olmaktadır, yapının bütünü etkilenebilir. Sonuç olarak da feodalizmi de güçsüzlüğe uğratmakta ve onu zayıflatırken, komprador kapitalizmini güçlendirmektedir. Emperyalizm sermaye ihraç ettiği, yarı-sömürge ülkeleri yağmaladığı sürece bu böyle olmakta devam edecektir. Emperyalizmin esas yönünün feodalizmi güçlendirdiği iddiası saf satedan ibarettir. Peki, emperyalizme bağımı bir ekonomide kapitalist gelişme içinde feodalizmin güçlendiği (hiç değilse gerici ve kısmi olarak) durumlar olamaz mı? Bu soruya vereceğimiz cevap olumlu olacaktır. Böyle bir durum kapitalist gelişmenin başlangıç aşamasında bazı şartların bir araya gelmesiyle mümkündür. Ancak bu uzun süre devam etmez, gelişim içinde feodalizmin dağılması kaçınılmazdır. Çin'de kapitalist gelişmenin başlangıç aşamalarında bu durumu görürüz. Şimdi bu şartları ortaya koyalım ve kabaca Türkiye'de benzer şartların bulunup bulunmadığını araştıralım. Bu arada belirtelim ki Mao Zedung Segme Beerler'in 4. Cildinde bu soruna ışık tutmaktadır. Bildiğimiz gibi Aydınlık, Segme Beerler'in ilk üç cildini uzun süre önce yayınlamasına rağmen 4. cildini yayınlamamıştır. Mao Zedung'un bu konudaki yazısı Türkçeye çevrilmiş şekliyle elimizde olmadığından yayınlama imkânını bulamadık. Çeviriyi hazırladığımızda okurlarımıza iletceğiz.

Kısaca belirtmek gerekirse bu şartlar şunlardır: Meta ekonomisinin etkisiyle sarılmı feodal ekonomiden, kapitalist ekonomiyeye geçiş hemen mümkün değildir. Çünkü kapitalist üretim için gerekli şartlar yoktur. Ücret karşılığı gelişmeye alışıkan bir sınıf yoktur. Köylüler ellerindeki aletleri tamamen kaybetmişlerdir, feodallerin elinde ise yeterince tarım aleti yoktur. Feodal ekonomik baskı dışındaki baskıyı bütün ağırlığıyla uygulamakta, feodale kişisel bağımlılık devam etmektedir. Dolayısıyla köylü toprağını terk edemez. Ancak meta ekonomisinin etkisiyle bazı köylüler zenginleşmiş bir kısım ise yoksulluşmuştur. İşte bu şartlarda ticari ve tefeci sermaye sanayiye bağlanmamıştır; feodal yapıyla bütünleşmiştir. Zengin köylüler ücretli işçi kullanmak yerine, tefecilik, kiraçılık gibi yollarla kendilerine bağımlılıkları yoksul köylüleri, bu bağımlılığa dayanarak feodal tarzda sömürmektedirler. Çünkü "salt kapitalist kiralama durumunda, emek için yapılan ödemenin, her türlü bağımlılık ilişkisi altında ve diğer kapitalizm-öncesi ilişkiler altında yapılan ödemeden daha büyük olduğu gerçeği, yalnızca, tarım için değil, sanayi için de, ve yalnızca Rusya da değil, başka ülkelerde de geçerlidir" (Lenin, Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi, s.179). İşte bu durumda eski tip toprak ağalarının yanı sıra zengin köylülerin toprak ağalarının sömürü sistemine yönelmesiyle yeni tip toprak ağaları türemektedir. Bu durumda kişisel bağımlılığa dayanan yarı feodal sömürü geçici olarak genişlemektedir. Görüleceği gibi burada; a) Feodal ilişkilerin tüm ağırlığıyla muhafazası, b) Kapitalist üretimin gelişmesi için diğer elverişli şartların bulunmaması, c) Meta ekonomisinin köylülük içinde bir farklılaşmaya yol açmasıyla zengin köylülerin teşekkülü gerekmektedir. Ancak bu şartlarda bu tür bir gelişme geçici olarak ortaya çıkabilir.

Zengin köylülüğün teşekkül ettiği şartlarda, feodal ilişkilerdeki zayıflama önemli ölçüdeyse ve kapitalist üretimin gelişmesi için diğer elverişli şartlar mevcutsa, yarı-feodal ilişkiler hakim olsa dahi zengin köylü kapitalist tarzda üretim yapacak, önceki önekte olduğu gibi feodal yapıyı kendini uydurmak yerine feodal yapıyı da-yarı-üretici rol oynayacaktır. Bu durumda feodalizmin güçlenmesi söz konusu değildir. İlk türdeki gelişme de kapitalizmin gelişmesi ölçüsünde kaçınılmaz olarak bu yolu tutacaktır. İlk türdeki gelişme geçici bir biçim, bir geçiş biçimidir. Bundan dolayı da feodalizmi devrimci tarzda tasfiye etmeyen emperyalizmin feodalizmi güçlendirdiğini şöyle -

PROLETARYANIN SEÇİMLERDEKİ TAVRI

Hakim sınıfları seçimlere iten sebepler

CHP, MSP koalisyonunun bozulmasından sonra CHP tarafından istenen ve kamuoyunu uzun zamandan beri meşgul eden erken seçim; son olarak AP'nin isteği ve CHP'nin bu isteğe katılmasıyla gündeme gelmiştir. Seçimlerin 5 Haziran'da yapılacağı kesinlik kazanmıştır.

Devrimci proletaryanın seçimler karşısındaki tavırını doğru belirleyebilmek için hakim sınıfları erken seçime iten sebepleri açıklığa kavuşturmamız gerekir.

Ülkemizde ekonomik kriz Kıbrıs işgalyle daha da derinleşmiştir. Bu kriz bu güne kadar, artarak devam etmiştir ve MC hükümetinin uyguladığı seçim ekonomisiyle daha da derinleşerek varlığını sürdürmektedir.

"MC" hükümeti döneminde var olan dış ticaret açığı daha da büyümüş eldeki döviz rezervleri ülke ekonomisi için en hayati ihtiyaç mallarının ithalatını dahi sürdürmeyecek kadar azalmıştır. Diğer yandan öntümüzdeki günlerde ödemesi gereken dış borçları 1 milyar dolara ulaşmıştır. Bu durumda iktisadi hayatın uğradığı ağır çöküntünün kıs-sadeni onarılması için hükümetin yeni "kaynaklar" bulması gerekmektedir. Bu amaçla ABD'ye ve AET ülkelerine avuç ağvan MC hükümeti eli boş dönmüştür. Tam bu sırada bazı tavizler karşılığında Sovyet sosyal-emperyalistleriyle 1 milyar 200 milyon dolarlık bir kredi anlaşması imzalanmıştır. Bu gidile 12 Ekim seçimlerine kadar durumu sürdürmemek oldukça zordur.

Bunun için MC hükümeti bazı tedbirler almıştır. Yüksek faizli borçlanmaya gitmiş uzun vadeli kredilerin faizlerini arttırmış D.Ç.M. (dövizde çevrilebilir mevduat) borçlanmasına gitmiştir. İhracatı arttırmak ve döviz sağlamak için Kur ayarlamasına gitmiş Türk Lirasının değerini Amerikan dolarına ve diğer bazı yabancı para birimlerine karşı düşürmüştür. Bu tedbir, ülke içinde de yansımış paranın satınalma gücünü düşürmüş ve fiyatları arttırmıştır. Fiyatlar artmaya devam etmektedir. Böylece bu buhranın yükü emekçi yığınlara yüklemiştir. İşçi sınıfı ve emekçi halk açlığa sefalete itilirken, bankaların ve diğer tekelci sinai ve ticari kuruluşların kârları alabildiğine artmıştır. Üç büyük bankanın 1976 sonu karları bir milyar yüzotuzbeş milyon liradır. (Yazıyla-1.135.000.000 TL.) Bu bankalar Akbank İş Bankası ve Yapı ve Kredi Bankası'dır. Bu üç bankanın sağladığı kâr, bir önceki yıl tüm özel bankaların 948 milyon lira olan tutarından bir hayli fazladır.

Mevcut buhranın yükünün emekçi yığınları üzerine yıkılması ve yığınların açlığa, sefalete itilmesi, beraberinde faşist diktatörlüğe karşı kitle mücadelelerinin daha da gelişmesini getirmiştir. Faşist cinayetlere katliamlara ve sosyal-faşist ihanet ve saldırılara rağmen yığın hareketleri yükselmektedir. Yığınlar, devletin polisünün, jandarmasının ve Türkçeğin faşist türülerinin işbirliği sonucu yurtdun hemen her tarafında saldırıya uğramaktadırlar.

Saldırıya sadece devrimciler hedef olmamakta CHP'liler de saldırıya uğramaktadırlar. Son Serik olayları bunun örneğidir. Faşist "MC" yığınlarına ve halka saldırıların da hiç bir engel tanımamaktadır. Son Uşak olayları bunun örneğidir. Uşak valisi, cenaze töreni yapmak isteyen halka bizzat devletin kolluk kuvvetleri tarafından ateş açılması emrini vermiştir. Hemen her gün bir devrimci öğrencinin katledilmesi alışımsız bir olay haline gelmiştir. Bütün bu saldırılarla faşistler devletin mekanizması içerisindeki yerlerini sağlamlaştırılmaya çalışırken, seçimi kazanmanın zor olduğunu hissediyorlar. Ekonomik krizin yükünün ağırlığını duyan, bu nedenle mücadelede daha kararlı ve daha geniş yığınlar halinde atılan halk yığınlarının yükselen mücadelesi faşist saldırılara rağmen gelişmekte, hakim sınıflar içindeki çatışmaları yoğunlaştırmakta, hakim sınıflar içindeki gelişmeleri derinleştirmektedir. Ekonomik krizden en az etkilenen ve devlet iktidarından en fazla yararlanan istegi, hakim sınıflar arasındaki çatışmanın daha da büyümesine neden olmaktadır. Hakim sınıfların geçitli kesimleri birbirlerine ağır biçimde suçlamakta, birbirlerine karşı kesin tavır almaktadırlar. Hüktiklî ve ağır suçlamalar ortaya çıkmaktadır. Gelişme bu gelişmelerin daha da derinleşme-

si, hakim sınıfların özellikle faşist AP ve MHP'nin güç kaybetmesi yönündedir.

AP kendi oyununu parçalayan DP'ye önemli bir darbe indirmiş, MSP'yi de yıpratmıştır. Seçimlerin gündeme gelmediği kısa dönemde zaman DP ve MSP'nin lehine geliyordu. Bu iki parti AP'nin son durumundan yararlanarak kendi durumlarını güçlendirmeye yönelmış, kısmen başarı elde etmişlerdir. AP, bu iki partiyi güçlendirmemek, hakkında açılabilircek yolsuzluk davalarını örtbas edebilmek ve bütün "sağın" oyunu alıp tek başına "iktidar" olup gerek iç ve gerek dış sorunlarda bir an önce etkili tedbirler almak zorunda olduğu için erken seçim istemektedir. AP'yi erken seçime zorlayan esas sebepler işte bunlardır. Yani, derinleşen ekonomik kriz gelişen halk mücadelesi ve onu zayıflatan hakim sınıflar arasındaki çatışmadır. Seçimlere yol açan esas etken ülke içindeki sorunlardır. Bunların esasını ise, faşizme ve sosyal-faşizme karşı gelişen halk mücadelesi karşısında hakim sınıfların durumlarını sağlamlaştırma isteği oluşturmaktadır. Öte yandan bir diğer sebep de dış sorunlardır.

Dış sorunlar bir kaç noktada düşünülmektedir. Her şeyden önce Amerika ile Türkiye'nin ilişkileri ambargo, Kıbrıs, Ege gibi sorunlarda somutlaşan bir bozulma içindedir. Ambargonun kaldırılması yolunda hakim sınıfların özellikle AP-MHP kanadından gelen gâbaları şu ana kadar sonuçsuz kalmıştır. Amerika, Kıbrıs'ta taviz istemektedir. Hükümet içinde MSP bu tavize karşı çıkmaktadır. Amerika Türkiye'yi yeniden borçlandırmalara gitmektedir. Hakim sınıflar ekonominin ihtiyacı olan dövizizi sağlamak için yeni kaynaklar aramaktadırlar.

Sovyetler Birliği ile ilişkiler faşistleri zorlayan şartlar dolayısıyla gelişmekte, sosyal-emperyalizme olan bağlılık artmaktadır. Türkiye-Sovyetler Birliği ilişkileri önemli boyutlara ulaşacak ilerlemeye kaydetmiştir.

AET ile olan ilişkiler olumsuzluklar göstermektedir. Türkiye-AET ilişkileri domma hatta gerileme içindedir. Hakim sınıfların hemen tüm kanatlarında AET'ye karşı soğuk ve mesafeli davranışlara göze çarpmaktadır.

Türkiye'nin 3. Dünya ile ilişkileri genellikle olumsuzdur. Türkiye'nin süper devletlere yakınlaşması, çeşitli konularda süper devletlerin esas olarak da ABD emperyalizminin menfaatine bir politika izlemesi olumsuzluğu arttırmaktadır. Kıbrıs'ın işgal altında tutulması 3. Dünya ile ilişkilerin iyice bozulmasına yol açmıştır.

Kıbrıs konusunda, bir yandan süper devletlerin özellikle ABD emperyalizminin başkısı, diğer yandan ise dünya demokratik kamuoyunun baskısı altında bulunan hakim sınıflar içinde de bu konuda önemli gelişmeler mevcuttur. MSP gibi bazı güçler tavize karşı çıkmaktadırlar. Şöven duyguları tahrik edilmiş kamuoyunun olumsuz etkilenmesi ihtimali taviz taraftarı olan AP gibi güçleri çekingen davranmaya, durumu geçiştirerek seçim öncesi puan kaybetme ihtimalini bertaraf etmeye itmektedir.

Ege sorunu ve Yunanistan'la ilişkiler de son olarak geldiği olumsuz noktada durmaktadır. Ege sorununun çözümü ve Yunanistan'la ilişkilerin düzelmesi yolunda önemli bir adım atılmamıştır.

Böylece bu hükümetle dış sorunların hakim sınıfların menfaati yönünde halli imkan sız haldedir. AP ayacağına köstek olan engellerden kurtulmak, Kıbrıs ve diğer sorunlarda bir çözüme ulaşmak için tek başına iktidar olma zorunluluğunu hissediyor.

Özetlersek Adalet Partisi mevcut iktisadi krizin yükünü halka yüklemek ve halkın gelişen mücadelesini bastırmak. "Güvenlik" yasaları çıkarmak ve ABD ile ilişkilerini düşeltilmek için erken seçime gitmek zorunda kalmıştır. Bu hükümetin devamı halinde yukarıda da belirttiğimiz gibi hakim sınıflar içindeki çatışmalar büyüyecek, sosyal-faşistlerin, DP, MSP ve CHP'nin güçlenmesini sağlayacaktır.

CHP'ye gelince; CHP Kıbrıs hareketlerinden sonraki dönemde erken seçim istemekteydi. Kıbrıs hareketlerinden sonraki şartlar CHP açısından seçime elverişliydi. MC hükümetinin kurulmasından sonra bu durum belli bir dönem CHP'nin aleyhine gelişmişti. Fakat daha sonra, artan katliamlar, başkılar ve yığın-

ların yaşam düzeyinin düşmesi sonucu durumun için elverişli hale gelmeye başladı.

Bugünkü durumda erken seçimlerde CHP'nin seçimlerin zamanında yapılmasından daha az menfaati vardır. Bu yüzden CHP, erken seçime fazla gayret sarfetmemekte, diğer taraftan erken seçim taraftarlığını AP'ye bırakmak istememekteydi. Ecevit'in son Bursa ve Kayseri konuşmalarından sonra, CHP'nin seçimlere daha fazla taraftar olduğu; mevcut hukuki ve bürokratik engellerin aşılma-sı yönünde daha gayretli hareket ettiği görülmektedir. Bunun sonucu olarak da seçimlerin 5 Haziran'da yapılması kesinleşmiştir.

CHP seçimi veya erken seçimi halka her derdin devası olarak göstermeye çalışıyor. Halk yığınlarını faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleden alakoyarak kendi ulaşıcı çizgisinin desteği haline getirmeye çalışıyor. Faşist cinayetlere karşı mücadele etmenin gerekmediğini kendisine oy vermeyenleri öldürdüğü, kendisi "İktidara" geldiğinde, faşist saldırdı ve cinayetlere dur diyeceğini, faşist katillerden hesap soracağı ni söylüyor, böylece halkın öfkesini yatıştırıp, daha önce yaptığı gibi, faşist katilleri affetmeyi amaçlıyor. Faşist cinayetleri ne seçim, ne de CHP iktidarı önleyecektir. Ancak ve ancak halkın örgütüldü mücadelesiyle bu cinayetlere dur denilecektir. Bu yüzden bu seçim döneminde CHP'nin faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı ulaşıcı çizgisini halk yığınlarını önünde durmadan teşhir etmeliyiz. Diğer taraftan sosyal-faşistler ve diğer revizyonistler Sosyal-Faşistler ve diğer revizyonistler Sosyal-Faşistler hegemonya kurmasını gerçekleştirecek için Amerikan işbirlikçilerinin içinde bulunduğu duruma faydalanmak istiyorlar. Bunlar, açık tavır koymamakla birlikte erken seçime karşıydılar. CHP'yi mevcut hükümetle erken seçime gitmekle Amerikancı işbirlikçilerinin isteklerine boyun eğmekle buluyorlar. Bu hükümetin parlamenter yolundan yürütülebileceğini ve CHP'nin bu yolla, CHP, DP ve MSP'yle bir seçim hükümeti kurmasını istiyorlar. Bütün demokrasi ve sosyalizmi istiyorlar. Bütün demokrasinin sosyalizmin yayılması ve ülkemizde sosyal-emperyalizmin güçlenmesini amaç ediyorlar. Sosyal faşistlerin güçlenmesini, kolayca serpilebilecek, devlet mekanizmasının önemli noktalarını ele geçirmek için uygun buluyorlar. Ve bu nedenle CHP'yi destekliyorlar. Bu seçimlerde devrimci proletarya sosyal-faşizme karşı mücadeleye faşizme karşı mücadeleyi birleştirmeli ve onları yükselen savaşı kundakçısı emperyalist-Rusya'nın işbirlikçileri ve ajanları olduklarını aklıdan çıkarmalıdır.

Ülkemizde bütün bu anlattığımız nedenlerden dolayı erken seçim gündeme gelirken iki süper devlet de bu gelişmeleri ilgilile izlemektedir. Amerikan emperyalistleri seçimlerden Türkiye'de sarılan durumlarını sağlamlaştırmak, Kıbrıs sorununa ve NATO buhranına bir çözüm bulmak için faydalanmaya çalışacaklardır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise Türkiye'de yayılmalarını güçlendirme ve Türkiye'yi kendi hegemonyalarına almak için her türlü daleveraya başvuracaklardır.

Seçimler, ister erken yapılsın, ister zamanında yapılsın, faşist ve sosyal-faşist saldırılar devam edecektir. Buna karşılık halkın mücadelesi yükselcektir. Devrimci proletarya bütün bu saldırılara karşı hal-halkı örgütleyecek faşist ve sosyal-faşist saldırılara karşı koymaya devam edecektir. Böyle bir ortamda yaklaşan seçimler karşısında devrimci proletaryanın tavır ne olmalıdır?

Faşist ve sosyal-faşist saldırılara karşı mücadele yükselerek devam ediyor. Buna rağmen hakim sınıfların devlet mekanizmasını yıkabilecek bir güce ve örgütlenme seviyesine ulaşmamıştır. Kitleler üzerinde parlamenter ve reformcu hayaller oldukça yaygındır. Parlamento, tarihi bakımdan zamanını doldurmuş olmasına rağmen, ülkemizin bugünkü şartlarında siyasi bakımdan zamanını doldurmuştur. Bu yüzden seçimleri boykot etmenin şartları yoktur ve proletarya seçimleri boykot etmemelidir.

Mevcut şartlarda, boykot taktiği devrimci proletaryayı kitlelerden koparacak, güçlerinin yıpratılmasına sebep olacaktır.

Devrimci proletarya seçimleri ve parlamenteriyu bir amaç olarak değil, temel slogan

ların kitlelere mal edilmesi, faşizm ve sosyal-faşizme karşı mücadelenin örgütlenmesi mücadelesinin bir aracı olarak ele alır. Faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı halk yığınlarını örgütleme ve onların mücadelesini devrimci tarzda sürdürmek için bu alandan da faydalanmak zorunlu dur.

Devrimci proletarya, faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı uzlaşmacı bir çizgi izleyen CHP'yi mi desteklemelidir? Hayır... Çünkü CHP'de sosyal-faşizme karşı ve işte ise faşizme ve sosyal-faşizme karşı uzlaşmacı bir siyaset izlemektedir. Bu güçlere karşı kararlı tavır almamakta, mücadele etmemektedir. Kıbrıs işgalini onaylamakta ve işgalin devamını savunmaktadır. CHP milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını reddetmekte ve Kürt milleti ve diğer millî azınlıklar üzerindeki millî baskıyı meşru görmekte ve millî baskı siyasetinin uygulanmasına ortak olmaktadır. CHP büyük toprak milliyetinin tasfiyesini savunmamakta, köylünün toprak talebine sırt çevirmekte, büyük toprak sahiplerinin menfaatlerine uygun, onların menfaatlerini zedelemeyecek bir siyaset izlemektedir.

Devrimci proletarya her türlü reformist ve revizyonist hareketlere karşı amansız bir mücadele yürütmeli ve bağımsızlığını korunmalıdır.

Faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı olan ve bu güçlere karşı mücadele eden bütün halk sınıf ve tabakaları ve bunların siyasi hareketlerini içinde toplayan bir seçim bloku oluşturulmalıdır. Ve seçimlere bu blok içerisinde katılmalıdır. Bu blokun çekirdeğini Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu etrafında toplanan proleter devrimciler oluşturmalıdır.

Seçim bloğunun programını, asgari programımızı temelinde yükselen bugünkü aşamadaki özel programımız teşkil etmelidir.

Yüksək seçim kurulumun açıklamasına göre seçimlere AP, CHP, DP, MHP, GCP, TBP ve TTP katılacaklardır. Bu partiler içinden sadece TBP desteklenip desteklenmeyeceği, da ha doğrusu seçimlerde bu partiyle bir blok oluşturmanın doğru olup olmadığı tartışılmalıdır. Şimdi bu soruya cevap arayalım. TBP blok teşkil edilecek; blok teşkil edilmesinin mümkün olmadığı takdirde proletaryanın da ha tutarlı adaylar bulunmadığı yerlerde, parti olarak desteklenebilecek bir siyasi güç midir? Bu sorunun cevabını verelim.

Bizim için bir seçim bloku teşkil etmenin şartı, devrimimizin içinde bulunduğu a-

ra aşamasına özgü programın kabulü, ve bu

programın gerçekleştirilmesi uğruna mücadeledir. Ancak bu şarta uyan güçlerle bir seçim bloku oluşturamamız mümkündür. Ön sayfamızdaki yayınladığımız bu aşamadaki asgari programımızın özellikle iki maddesi açısından TBP ile seçim bloku oluşturamamız imkansızdır. Burada diğer maddeler: İki süper devlete, faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadele olarak büyük toprak milliyetinin bedelsiz olarak köylülere dağıtımı konusunda TBP'nin kararlı ve yeterinci tutarlı olmayan tutumunu bir yana bırakıyoruz.

TBP Kıbrıs işgalini desteklemektedir ve bu konuda Türk birliklerinin Kıbrıs'tan çekilmesi yolunda çaba göstermemektedir. TBP Kürt milletin varlığından dahi söz etmemekte, Kürt milleti ve diğer millî azınlıklar üzerindeki baskılara tutarlı bir biçimde karşı çıkmamaktadır. Kürt milletin kendi kaderini savunmamaktadır.

Bunun yanında yukarıda da belirttiğimiz gibi TBP, savunduğu siyasetinde kararlı bir biçimde yürütmekte, zaman zaman yalpalama göstermektedir. Bütün bu şartlar dikkate alındığında, TBP ile blok teşkil etmemiz, bunun mümkün olmadığı şartlarda, destekleyebileceğimiz adayların bulunmadığı yerlerde TBP ile destekleme çabamız mümkün değildir.

Bizim için bu aşamada önemli ve mümkün olan, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele temelinde, demokrasinin ve bağımsızlığın temel taleplerinin gerçekleştirilmesi uğruna, bu yolda birleşebileceğimiz güçlerle ittifak yapmaktır.

Türkiye'nin bugünkü şartlarında mümkün bir gelişmeyi dikkate almamız zorunludur. TBP ve bir hakim sınıf partisi olan CHP ile bu aşamada blok oluşturamamız imkansızdır. Ancak gerek CHP, gerek TBP homojen bir yapıya sahip değildir. Bu partiler içinde bu aşamaya uyarlanmasa asgari programımızı (seçim platformumuzu) benimseyen ve bu uğrunda mücadele veren tek kişiler bulunabilir. Bu ihtimal dikkate alındığında seçimlerdeki tavırımızı şöyle belirleyebiliriz:

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin oluşturduğu seçim ittifakına Halkın Yolu'nun katılmasına özel çaba harcamak ve bu üçlü'nün çekirdeğini oluşturduğu ve Halkın Birliği, Halkın Gücü ve Devrimci Kürt Milliyetçilerinin katıldığı bir seçim bloku oluşturmak için çalışmalıyız. Böyle bir blok içinde demokratik bir işleyiş bulunmalı, gelişmeler eleştirilebilir, özelleştirilebilir, imkânlar yöntemleriyle çözümlenmelidir. Blok içinde yer alan güçler propaganda ve ajitasyon öz-

Demokrasi ve Bağımsızlık bayrağı

Baş.ta.1'de

Bu bakımdan bütün proleter devrimciler ve yurtseverler, seçim döneminde, proletaryanın seçim platformunu savunmalı, ve bu platformda ifadesini bulan genel sloganların, yığınlar arasında maddi bir güç haline gelebilmesi için mücadele etmelidirler.

Proletaryanın seçim platformu, aynı zamanda, seçimlerde ve seçim döneminde ittifak yapma, blok kurma ve desteklenme gibi taktik siyasetlerin de yol göstericisidir.

PROLETARYANIN SEÇİM PLATFORMU

Seçimler döneminde, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin temel alınmaları gereken, proletaryanın günümüz şartlarına uyarlanmış asgari siyasi programının ana ilkeleri şunlardır:

1- Emperyalizmin, özellikle iki süper devletin yıkılması, yıkılmadık baskı ve sömürüne, ilkenizi emperyalizme bağlayan ekonomik, siyasi ve kültürel bütün bağımlılıkları son vermek; üslerden askeri paklardan arınmış bağımsız, demokratik ve bloksuz Türkiye'yi gerçekleştirmek.

2- Emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının ortak diktatörlüğünü yıkarak, faşizmi ve sosyal-faşizmi yok ederek demokratik halk iktidarını gerçekleştirmek

3- İşbirlikçi büyük burjuvazinin bütün milliyetine halk yararına el koymak.

4- Toprak ağalarının topraklarına ve hazine arazilerine tazminatı olarak el koyarak, bunları topraksız ve az-topraklı köylülere dağıtmak.

5- Kürt milleti ve diğer bütün milliyetler üzerindeki millî baskıyı kaldırmak ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tanımak.

6- İşçilerin, köylülerin kısaca bütün halkın yaşama seviyesini yükseltmek; halkın bütün temel hak ve özgürlüklerini teminat altına almak.

7- Uluslararası işçi sınıfıyla ve ezilen halklarla dayanışmayı sağlamak, özel olarak sosyalist ülkelerle ve halk demokrasisiyle ri ile iyi ilişkiler geliştirmek.

Devrimci proletarya bu temel taleplerinin gerçekleştirilmesi için mücadele ederken, gerçekleştirmesi, mutlaka bir halk iktidarını gerektirmeyen yığınların aşağıda sıralanan ekonomik, demokra tik ve siyasi taleplerini savunacaktır. Genel siyasi taleplerin ö nüne geçirmek kaydıyla, bütün proleter devrimciler ve yurtsever ler bu taleplerin gerçekleştirilmesi için yürütülen mücadeleden en ön safında yer almalıdırlar.

- 1- Ulkenizi ABD ve Sovyet Sosyal-emperyalizmine bağlayan bütün ikili anlaşmaların iptali edilmesi.
- 2- NATO'dan çıkılması, diğer askeri paktlara girilmemesi.
- 3- Ulkenizin, emperyalizme, iki süper devletin hegemonyası- lığına ve ırkçılığa karşı mücadele eden dünya halklarıyla, ezi-

gürlüklerini korumalıdır.

Seçim bloku, blok içindeki güçlerden oluşan veya blok dışından desteklenecek adayları tespit etmelidir. Bu adaylar parti listelerinden veya bağımsız adaylıklarını koy muş olabilirler. Parti listelerinden aday- lık koyan desteklenebilir nitelikteki aday- ların için desteklendikleri açıklanmalı ve liste de bu adaylar için tercihi oy kullanılmalıdır.

Devrimci proletarya seçim propagandası sırasında seçimlerin ve parlamentonun halkı kurtarmayacağı gerçeğini sürekli vurgulamalıdır. Çeşitli adayları destekleyişimizin seçimleri ve parlamentoyu kurtuluş yolu olarak gördüğümüzden değil, bu parlamentonun içinde tutarlı bir devrimci muhalefet yarat mak suretiyle hakim sınıfları teşhir ederek parlamentodan yığınları seslenerek parlamen tonun kurtarıcı olmayacağını ve seçimlerin kurtuluş yolu olmayacağını yığınlara kav- ratmak amacıyla olduğunu belirtmeliyiz.

Devrimci proletarya seçimlerde faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele yanında, her türden reformcu, liberal, revizyonist ve oportünist görüşe karşı mücadele etmelidir. Özellikle geniş halk yığınları üzerinde etkili olan reformcu düşünelere karşı mücade le etmelidir.

Devrimci proletarya seçim ortamından, siyasetini yığınlara iletmek, halk güçlerini birleştirmek ve siyasi hareketleri en geniş şekilde açıklamak için yararlanmalıdır. Devrimci proletarya seçim kampanyasını faşizme ve sosyal-faşizme karşı halkımızın demokrasî mücadelesinin yükselmesine hizmet edecek tarzda yürütmelidir.

Halkın Birliği oluştuğu takdirde seçim bloğunun oluşmadığı takdirde ise oluşan ittifakın tespit ede- ceği adayları destekleyecek ve halk bu adaylara oy vermeye çağıracaktır. Aday TBP veya CHP listesinde ise, sadece bu adaya tercihiyi oy verilmesini isteyecektir. Desteklenebilecek adayların bulunmadığı yerlerde, siyasi partilerin ve adayların niteliğini tek tek araştırarak, bu adaylara oy vermenin halkımızın mücadelesine bir yarar sağlayamayacağı gerçeğini açıklayacaktır. Halkın Birliği bu durumda hiç bir adayı desteklemediğini belirtecektir.

Ön sayfamızda yayınladığımız seçim platformunu geniş kitlelere yayalım. Seçimlerde proletaryanın bayrağını yükseltelim. Seçimleri faşist diktatörlüğü yıka, sosyal-faşizmi geliştirmeyi engelleme ve demokratik halk iktidarı kurma mücadelesinin kitleleri kavradığı bir kampanya haline getirilm.

len uluslarla ve ülkelerle birlik ve dayanışmasının sağlanması.

4- Kıbrısın bütün yabancı askerlerin çekilmesi, Yunanistan emekçi halklarının yararına olacak bir şekilde barışçıl yollarla çözümlenmesi.

5- Yasalardaki, halkın söz, basın-yayın ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen bütün faşist maddelerin iptali edilmesi; TCKR'ndeki 125,141,142,146,159,311,312, vb maddelerin derhal kaldırılması.

6- Faşistlerin devlet kademelerinden temizlenmesi, sosyal-faşistlerin devlet kademelerine sızmasının önlenmesi; Toplum Polisi MHP, Millî Güvenlik Kurulunun lağvedilmesi; MHP, Ulkî Ocaklara gibi faşist cinayet örgütlerinin, TGD gibi sosyal-faşist saldırgan örgütlerin kapatılması.

7- Faşist katillerin ve işkencecilerin cezalandırılması.

8- İdam cezalarının kaldırılması.

9- Bütün tutuklu ve mahkûmlar için genel af çıkarılması.

10- Seçmen yaşının 18'e indirilmesi.

11- Öğrenim özgürlüğünün, iş ve can güvenliğinin sağlanması.

12- Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetleri üzerindeki baskı ve erime politikasına son verilmesi.

13- 8 Saatlik işgününün her yerde uygulanması.

14- Referandum hakkının kanunlaşması, genel grev yasaklarına son verilmesi lokavtın yasaklanması.

15- İşçi sınıfına genel grev, siyasi grev ve dayanışma grevi hakkının tanınması.

16- İş kanunundaki işçi sınıfı aleyhine olan bütün hükümlerin iptali edilmesi.

17- Bütün çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika haklarının tanınması.

18- Tarım işçilerinin sigortalamasının önündeki engellerin kaldırılması.

19- Köylülerin bankalara, tefeci-tüccara olan borçlarının iptal edilmesi, topraklar üzerindeki ipoteklerin kaldırılması.

20- Herkese iş, eşit işe eşit ücret sağlanması işsizlik si- gortası kurulması.

21- Pahalılığa karşı etkili tedbirler alınması.

YASASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
NE NATO, NE VARSOVA, BLOKSUZ TÜRKİYE!

KAROLUSUN FAŞİZM, SOSYAL-FASHİZM
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKILAR BİRLİK OLMALIDIR!
HERKESE İŞ, KÖYLÜVE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

ZINDANLAR BOSALSIN, GENEL AF!
PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ VE PROLETARYA PARTİSİNİ OLUŞTURMAK İÇİN İLERİ!

HALKIN BİRLİĞİ

HALKIN KURTULUŞU

Jandarma zulmüne karşı halkı örgütleyelim

SEVDİLLİ
KARAKOLUNDA
GÖREVLİ
UZMAN ÇAVUŞ
KEMAL KOÇ
HAKKINDA
ŞİKAYET DİLEKÇESİ

1. Sevdilli köyünün büyük köy mezarasında oturan Ali Gök ile aynı köye bağlı Tahatali mezarında oturan Süleyman Karakol arasında ufak bir münakaşa geçmiştir. Bunun üzerine çavuş Ali Gök'ü Karakola çağırarak idrari ve üstelik kendisinden 1.000 TL. rüşvet almıştır.

2. Toprakhisar köyünden Süleyman Toprak, Yazıtöpalı köyü ile Çerkezusağı köyü arasında arazi den taş sökerken "tarandı hi eserleri sökerken taş götündüğü" iddiasıyla Karakola götürülerek kendisinden zorla 3.500 TL rüşvet alınmıştır.

3. Yukarıdaki olayla ilgili olarak Karakola şahit olarak çağırılan Toprakhisar köyünden Gayro Şimşek adlı vatandaşın "Ben faizcilik yapıyorsun" diye rek tehditle 1.000 TL. rüşvet alınmıştır.

4. Kisdikli (Günültili) köyünden askere gidecek olan birkaç vatandaşın, askerlik şubesinden gelen sevk kağıtlarında Malatya'ya gidecekleri yazılı olduğu halde "Ben sizi Malatya'ya göndereceğim" diyerek çavuş tarafından adam başına 100'er TL rüşvet alınmıştır.

5. Sevdilli köyünün Han mezarından Ali Doğan adlı vatandaşın tarlasında kendiliğinden biten birkaç kök kendir otunu bahane ederek çavuş bu kişiden 5.000 TL. rüşvet istemiştir. Ancak bu isteğin reddi üzerine çavuş Ali Doğan'ı feci şekilde dövmüştür.

6. Sevdilli köyünün Tahatali mezarında oturan Halis Sal, askerliği sırasında bir gün geç teslim olduğu için çavuş bu vatandaşın babasından rüşvet olarak 1.000 TL. değerinde bir akü istemiştir.

7. Yurt dışına çalışmaya gitmek için Karakoldan gerekli imzayı almaya gidenlerden 100 TL. rüşvet alınmaktadır. Yoğunsöğüt köyünden Kaldender Karakoç ve Mehmet Taş buna örnektir.

8. Sevdilli köyünden bazı kimselerin kendisince işpiyancı olarak görevlendirildiği söylenmesi yayılınca çavuş köy kavramına gelerek halka ana avrat sövmüştür.

9. Yalak köyünde çobanlı yapmakta olan Darracılar Filik Karral davar kaldığı gerekçeyle çavuş tarafından gözaltına alınmıştır. Gözaltında kaldığı dört gün zarfında Filik Karral'a falaka ve elektrik işkencesi yapılmıştır. Yapılan işkenceler sonucu komaya giren çoban Malatya'da uzun bir tedaviden sonra iyileşebilmiştir.

10. Kemal Bozkurt'un bahçesine giren hayvanların birkaç aya zarar vermesi üzerine İmam Yıldız, Mehmet Berkpınar ve Ali Polat Karakola çağırılmış ve çavuş tarafından suçlu gösterilerek dövülmüştür. Dayak sonucunda Mehmet Berkpınar idrar yollarından rahatsızlanmış ve Malatya'da özel bir hastanede tedavi görmüştür. Ayrıca Karakolda tutulduğu sırada Mehmet

Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesi Sevdilli Karakolunda görevli uzman çavuş Kemal Koç, Sevdilli köyünde ve çevre köylerde halka yaptığı baskılar ve aldığı rüşvetlerle ün yapmıştır. Bu çavuş ve emrindeki jandarmalar her gördüğü köylüvi aramaya kalkışmakta, her fırsatta çevre köyler halkından rüşvet almakta, çevrede gici ölüşünde terör estimeye çalışmaktadır.

Bölgenin devrimci gençleri olarak bizler Karakol ve jandarma zulmüne karşı kitlevi harekete geçimenden en doğru mücadele biçimi olacağına inandığımız için Sevdilli Karakoluna bağlı köyler (Sevdilli, Yalak, Topallı, Toprakhisar, Yoğunsöğüt, Çerkezusağı, Kisdikli, Yazıtöpalı ve Köşolar) halkını kapsayan bir imza kampanyası açtık.

Halkın ezici çoğunluğu kampanyayı candan ve yitirken destek lediler. Yalnızca çavuşun kuvvükçusu ve suç ortağı durumunda bulunan birkaç gerici unsur kampanyaya karşı çıktılar. Bunlar arasında kampanyayı duyar duymaz gidip çavuşa ihbar eden Yalak'lı sofor Hüseyin Bol'u, Sevdilli muhtarını Mustafa Şimşek'i ve imza toplayan bir arkadaşımıza saldıranak imzaları yırtmaya kalkışan Kisdikli köyü birinci azası İbrahim Polat'ı savabilliriz.

Köylüler üzerindeki Karakol ve jandarma zulmü, emperyalistlerin ve onlara uşaklık eden yerli gerici hakın sınıfların tüm halka uyguladıkları zulmün bir parçasıdır. Karakol ve jandarma zulmünün son bulması, halkımızın ABD emperyalizmine, Rus sosyal-emperyalizmine, faşizme ve sosyal-faşizme karşı yürüttüğü milli demokratik halk devriminin zaferine bağlıdır. Komprador patron-ağa düzeni yıkılmadan Karakol ve jandarma zulmü de sona ermeyecektir. Ancak bu durum, halkın Karakol ve jandarma zulmüne karşı girişeceği imza toplama, yürüyüş ve çeşitli protesto eylemleri gibi kısmi mücadelelerin yaratını ortadan kaldırmaz. Bazıları şöyle düşünebilir: "Masıl olsa bu çavuş gitse de yerine onun bir benzeri gelecek. O halde bu çavuşu sümek için mücadele etmenin ne gereği var?" Bizce bu düşünce tarzı yanlıştır. Bir kınse bu düşünce tarzıyla bütün kısmi mücadeleleri, halkın sorunlarına nihai çözüm getirmeyeceği gerekçesiyle reddedebiliriz. Ancak böyle bir tutum "sol" bir hareketi ifade eder.

Kısmi mücadelelerin asıl amacı halkı sınıf mücadelesine çekmek ve onu mücadele içinde eğitmektir. Biz bu gibi kısmi mücadeleler sonucunda halkın sorunlarına nihai çözümler getiremeyeceğini, nihai çözümleri devrimde verdiğini halka sürekli olarak anlatmalı ve bu gibi kısmi mücadeleleri halkın devrimci eğitim için bir okul olarak değerlendirmeliyiz. Aksi halde saf oportünizme düşer ve halkın kafasında, sorunlarının reformlar yoluyla çözüme kavuşabileceği hayalini yaratırız. Örneğin, imza kampanyamız sonucunda bu yazıda sözkonusu edilen Karakol çavuşunun sürtülmesi halinde yerine daha iyi bir çavuşun gelmeyeceğini şüphiden söyleyebiliriz. Çünkü içinde yaşadığımız komprador patron-ağa düzeninde Karakol çavuşlarının üstlendikleri belirli bir görev vardır; o da uşaklık etlikleri emperyalistler, komprador burjuvazi ve ağalar adına halkı ezmeektir. Bu nedenle sözkonusu çavuşun sürtülmesi halinde yerine daha "iyi" bir çavuşun gelmesi kural olarak mümkün değildir. Ve biz halk arasında bu tür yanlışlara yol açmamakla ve Karakol ve jandarma zulmünün ancak milli demokratik halk devriminin zaferiyle sona ereceğinin propagandasını yapmakla yükümlüyük.

Öte yandan, Karakol ve jandarma zulmü sorununu nihai olarak çözmekle birlikte bu tür kitile eylemlerinin, halkın birliğini oluşturur, pekiştirmede ve mücadele azmünü geliştirmede önemli bir payı olduğunu belirtmek gerekir. Bizce kısmi mücadelelerin asıl amacı da bu olmalıdır. Yani asıl amaç, halkı bilinçlendirmek, birleş-tirmek ve mücadeleye sokmak, onu ilerdeki belirleyici mücadele, siyasi iktidar mücadelesine hazırlamak olmalıdır.

Son olarak şunu belirtmek istiyoruz. Bölge halkının Kilt milliyetinden ve Alevi mezhebinden olması nedeniyle bölgedeki Karakol ve jandarma zulmü aynı zamanda komprador patron-ağa devletinin Kilt ulusundan ve Alevi mezhebinden halka karşı uyguladığı ulusal zulüm ve mezhep ayrımı siyasetini de yansıtmakta, onun unsurlarını da içermektedir.

**KARAKOL VE JANDARMA ZULMÜNE SON!
MİLLİ ZULME SON,
KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ, RUS SOSYAL-EMPERYALİZMİ,
FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM,
YASASIN CESİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKININ MİLLİ
DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİ!**

Berkpınar'ı görmeğe giden akra-balarından çavuş 1.700 TL. rüşvet istemiştir.

11. Deretopallı köyünde hayvanların Kemal Berkpınar'ın arpasına girmesi ile ilgili olarak Ali Yıldız adındaki vatandaş çavuş tarafından Karakola çağırılmış ve hem bu kişiden, hem de Kemal Berkpınar'dan tehditle 200'er TL. rüşvet alınmıştır.

12. Yoğunsöğüt köyü halkından 70 yaşındaki Hasan Serge adındaki vatandaş Elbistan'da bir ifadesi olduğu gerekçesiyle jandarmalar tarafından Sevdilli Karakoluna götürülmüşken yolbo-

Bundan bir süre önce Alp jandarma Karakolu komutanı olan Başçavuş köylere dolayarak, köylülerin Alevi veya Sunni olup olmadığını sordu. Alevi olan her köyden birkaç kişinin ismini yazıp numara vererek, "sizleri son ra çağırdu"şım zaman mutlaka geleceksiniz" diyerek köylülere baskı yaptı.

Bunu yaptıktaki asıl amacı, ilerde bu köylüleri Karakola çağırıp, onlara baskı, tehdit ve daha da olmazsa para teklif ederek, bu namuslu, ezilen ve sömürülen yoksul köylüleri kendine ve Patron-Ağa devletine uşaklık edecek birer "muhbir vatandaş" yapma istemesidir.

Ayrıca köylüler arasında gıkan adı kavgalardan yararlanarak haraç almaktadır. Mesela bir köyedeki kavrayda, bir köylünün rakibini Karakolda dövmek için, o köylüden 500 lira, şikayet edilen köylüden ise dayak atmama ya karşılık 1.000 lira haraç alınmıştır.

Öte yandan, bahar aylarında Elazığ tarafından yavlacılığa gelen Gavaklılarla köylüler arasındaki anlaşmazlıktan yararlanarak Gavaklılardan para sızdırmakta ve bnhlerce lira haraç almaktadır. Geçen seneden bu yana aldığı haraçlarla son günlerde bir taksit satın almıştır.

Her zaman gelip yiyip içtiği köylülerimizde, gördüğü av silahlarını daha sonra baskın yapıp almış ve köylülerden haraç vernelerini beklemiş, haraç alamayınca silahlara el koymuş ve birkaç köylü iğeri atılmıştır.

Burada şunu hatırlatmak gerekir ki, jandarma başçavuşu olsun veya patron-ağa devletinin diğer uşakları olsun, bize ne kadar baskı yaparlarsa köylülerin kını o kadar artacak ve kendi düzenlerinin sonu o kadar erken gelecektir. Senelerdir yoksul halka uygulanan baskı ve zulüm hangi halkı durdurabilmiş ki, bizde durdurabilsin?

Alp'ın ve civarı köylülerin halkı olarak hiçbirimiz başçavuşun baskı ve zulmine boyun eğmeyelemez. Hiçbirimiz bir kurşun dahi olsun haraç vermeyelim! Haraç istediği her yerde haraç yerine hak ettiği cevabı verelim! Unutmayalım ki, zulümden, baskıdan ve haraçtan boyun eğerek kurtulamayız. Tek kurtuluş yolu, boyun eğmek değil, haksızlığa karşı çıkmaktır.

Bizler Alp ve civarı köylülerin vokalı halkı olarak Alevi-Sunni ayrımı yapan ve haraç veren bu zalim başçavuşun deriş-tirilmesini istiyoruz!

**ALEVI-SUNNİ BİR OLŞUN, AYRIM YAPIMLAR KAHROLSUN,
KAHROLSUN JANDARMA BASKISI VE HARAÇ VERMEYE VE HARAÇ VERMEYE SON!**

Tunceli

Halk içindeki gelişmeleri doğru ele alalım

Düşmanla halk arasındaki gelişmeler uzlaşmaz gelişmeler olduğu halde, halk arasındaki gelişmeler uzlaşabilir niteliktedir.

Devrimciler, düşmana karşı uzlaşmaz ve kararlı tavır takınırken halk içindeki çeşitli sınıf ve tabakaların mücadelesinde demokratik ve ikna edici tavır takınır. Düşmana karşı en kararlı ve sağlam birlik, halk arasında demokrasi uygulamakla mümkündür.

Halk düşmanı sınıflar ve siyasi güçleri; halkın mücadelesini zayıflatmak bölmek ve etkisiz kılmak için çeşitli tertiplere başvururlar. Bu tertiplerin en önemlilerinden biri halkın değişik sınıf ve tabakaları arasında varolan uzlaşabilir farkları ve gelişmeleri keskinleştirerek uzlaşmaz dönüştürmektir. Halk düşmanları bu yolla kendilerine karşı yönelen güçleri böldükleri gibi, birbirine düşürerek bu mücadeleyi yokermeye ve böylelikle sömürü ve zulümde yanan düzenlerini yasahtmaya çalışırlar.

Bugün, ilkimizde halk düşmanı gerici güçler olan faşist diktatörlük ve sosyal-faşistler bir yandan halka saldırdıkları, diğer yandan halkı böylecek tertiplere başvur-maktadırlar.

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yürüttüğü bu oyunun bir parçası da, Tunceli'de oynanmaktadır.

Tunceli'de polis, ortayolcu Kürt milliyetçileri içine soktuğu ajanları vasıtasıyla bu grubu, proleter devrimcilerle ve diğer devrimcilere karşı kıskırtmakta ve saldırmaktadır.

Kürt milliyetçileri geçen sene Ekim ayından itibaren çeşitli mitinglerde devrimcilere saldırarak mitingleri sabote etmeye, Okullarda gazete satılmasını engellemeye çalıştılar. Devrimcilerin kararlı tutumları karşısında saldırılarını yavaşlattılar. Fakat bundan bir müddet önce 29 Ocak'ta sosyal-faşistlerin silahlı saldırı düzenlemiş olduğu Diyarbakır mitinginden sonra devrimcilere karşı tekrar saldırılara başlandı. Son olarak geçen günlerde Sanat Okulu

bahçesinde 6-7 kişilik bir grup halinde bir devrimci gece saldırdılar. Sopalı ve bıçaklı saldırıya maruz kalan genç, silaha başvurarak, bu gruptan Aydın Gül adlı gencin ölümüne sebep oldu.

Ortayolcu milliyetçiler, kendi siyasi görüşlerine güvenemedikleri ve tekkeci anlayışlarından dolayı, devrimcilere karşı mücadelelerinde demokratik olmayan yöntemlere başvurmaya elverişli bir yapıdadırlar. Bunların bu yapıları içlerine polis ajanlarının sızmasına ve bu yolla faşistlerin provakasyonlarına gelmelerine elverişli bir durum yaratmaktadır. Diğer yandan sosyal-faşistlerin de çeşitli yollarla kıskırtma ve provakasyonlarına alet olmaya elverişlidirler.

Son Diyarbakır mitinginden sonra bunların devrimcilere karşı başlattıkları şiddet saldırılarını kıskırtanlar hem içlerine sızmış polis ajanları hem de Diyarbakır mitinginde sosyal-faşistlerle saf tutarak devrimcilerin üzerine kurşun yağdıran revizyonizme yarıdıklık yapan Kurtuluş taraftarı bir şahıstır. Özellikle revizyonizmin yarıdıklığı bu kişi perde arkasından milliyetçileri kıskırtıp saldırganlığa sevketti.

Kasacası şiddetlenen mücadelenin esas körükleyicileri faşistlerle sosyal-faşistlerdir. Böyle bir provakasyonun aletleri sırasıyla revizyonizmin yarıdıklığı Kurtuluş çu şahıs ve ortayolcu milliyetçileridir.

Bu saldırılara karşı devrimciler asla saldırgan tavra girmediler. Birinci planda ikna edici bir tavırla dostça eleştirilerle ortayolcu milliyetçileri bu saldırganlıktan alıkoymaya çalıştılar. İkinci olarak saldırıları göğüsleyerek saldırganların daha da cesaretlenmelerini önlemeye çalıştılar.

Fakat, en son bir devrimci genç, kendisine yapılan saldırı karşısında oyuna gelerek silahla karşılık verdi.

Biz bu tavırla tertiplere alet olan, faşizmin ve sosyal-faşizmin işine yarayan bir tavır olduğumu söylüyor ve karşı çıkıyoruz. Ortayolcu milliyetçilere sözümlü şudur:

Yaptığınız saldırganlıklar, çeşitli milliyetlerden proleterya ve halkımızın mücadelesine ve Türkiye'de ezilen millet ve millî azınlıkların mücadelesine zarar veriyor. Halkın ve Kürt milletinin düşmanları ırkçı faşistler ve sosyal-faşistlere hizmet ediyor. Şimdiye kadar yaptığınız saldırıların özelleştirisini yaparak saldırganlığa son vermelisiniz. Halk içinde demokrasi ilkesine uymalısınız. Polis ajanlarını içinden atmalısınız. Revizyonizme yarıdıklık yapan Kurtuluş'çu şahsın kıskırtmalarına gelmemeli, karşı çıkmalısınız. Çünkü o Kürt milletinin dostu olduğu için değil, revizyonistlerin dostu olduğu için sizi devrimcilerle karşı kıskırtıyor.

Diğer yandan, ilgili taraf, orta yolcu milliyetçilerin saldırganı karşısında kendi sempaticanlarının düştüğü hatanın özelleştirisini yapıp, halk içinde demokrasi ilkesinin titizlikle sağlanmasını ve korunmasını savunmaya devam etmelidir.

Halk içindeki sınıf ve tabakalar arasında da demokrasi ilkesine uymayanlar objektif olarak halk düşmanlarına hizmet etmiş olurlar. Son olay, Aydın Gül'ün öldürülmesini polis alabildiğine kullandı. 'Ve kendisinin kepçe kurşunladığı Cafer Erdem'in de "devrimcilerin kendi arasındaki kavgada öldürüldüğü" yalanını yaydı.

Faşizme ve sosyal-faşizme karşı çeşitli milliyetlerden halkımızın Kurtuluşu ve Kürt milletinin özgürlüğü için bütün halk sınıf ve tabakaları arasında Demokrasi!

Devrimciler, tartışmalarda, eylemlerde demokrasi ilkesine uymayanları ikaz etmeli, anti-demokratik tavırları engellemelidir.

**HALK ARASINDA
DÜŞMANLIĞI YOKEDİLMİ,
DEMOKRASİYİ VERİLEŞTİRELİM!**

TUNCELİ'DEN BİR DEVRİMCİ

HALKIN BİRLİĞİ KURMU KURUKAFA İLE KONUŞTU

Dersimde öökülen kanlar unutulmadı

H.B.- 1938 dönemi anlatır mısınız? Çevrenizdeki durumlar kısaca nasıl oldu?

K.K.- 1938'de bizim köyü askerler bastılar. Bizim köyde 35 kişi bir defada haramna geçtiler orada ağır makina ile öldürdüler. Fakat bu 35 kişinin cesedi altında iki kişi sağ kalmışlar. Bunların biri kadın biri erkekmiş. O cesetlerin altında sağ kalan kadın şöyle anlatıyordu. Diyordu ki; ben o 35 kişinin cesedi altında sağ kalarak kurtulduğum. Ben kendimi mahsus ölümlüğe verdim. Gavrular bir gelip dihlüyorlardı, bu ineklerin içinde sağ kalan var mı, yok mu diye? Ben de korkumdan yerde kapırdanmıyordum. Kan kokusundan serssem gibiydim. Yanındaki sağ kalan erkek bana yavaşça fıslıdınıp dedi ki: ben öldüm, bana bir yudum su ver, ama ben korkumdan kalkamadım dedim, gavrular buradalar ben sana nasıl su getirem ve biraz sonra erkek, kan kaydıktan, kan kokusundan ve susuzluktan öldü. Bu kadından iki saatlik yolda yerde sürünerek bizim (karaca) köye geldi. Orada bizim köylülere durumu anlattı ve orada iki üç gün sağ kaldıktan sonra hastane oldiler. Kadın da kan kaydıktan öldü.



H.B.- Eki 1938'de niçin bu hal kı katlettiler?

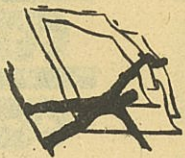
K.K.- Neden katletmesinler ki. Ağalar bizi sömürüyorlardı. Biz

de diyorduk ki, niye bizim toprakları alıyorsunuz, işte bu 35 kişi de, ağanın yüzünden öldüler. Bu ağa bu 35 kişiyi jandarmaya kurşunlattı.

H.B.- O zaman köylülere yapılan işkenceleri anlatır mısınız?

K.K.- O zaman bizim köylülere bir gayıra topladılar. Kızları, gelinleri bir yana, erkekleri bir yana ayırdılar. Erkeklerimizle karşı kadınlara adice kıftır yapıyorlardı. Kızlara diyorlardı ki siz gelin bizimle (konuşun ki) biz sizi öldüreyek, kızlar gelinsinler diyorlardı ki biz namusunuz için ölümlüğe gine sizin gibi namussuzlara boy numuzu eğmezlik. O kızları, gelinleri babaları ve erkekleri yanında memelerini kestiler. Kızlara gelinlere söyleyecek alçakça hakaret yaptılar. Gebe gelinlerin karınlarına sığıcı so kuyorlardı, daha nice nice..... Biz bu derdleri nasıl unuttuk. Şimdi de siz devrimciler hakkımızı istiyorsunuz, istediğiniz için de siz de belki bu hakaretleri görüyorsunuz. Size başgırlar dileriz.

HOZAT'TAN BİR GRUP DEVRİMCİ



TEORİ PRATİK İÇİNDİR



RUSYA'DA TOPRAK SORUNUNUN ÖZÜ

Lenin

Bütün kapitalist ülkelerde -bu çok bilinen ve benimsenmiş deymi kullanmak gerekirse- bir "toprak sorunu" vardır. Ancak, Rusya'da, genel kapitalist toprak sorununun yanı sıra, "tam anlamıyla Rusya'ya özgü" bir başka toprak sorunu da vardır. İki toprak sorunu arasındaki farkı kısaca belirtmek için, hiç bir uygar kapitalist ülkede, küçük toprak sahiplerinin, büyük mülkleri ele geçirmek için yaygın bir demokratik harekete girişmediğine isaret edebiliriz.

Rusya'da böyle bir hareket vardır. Aynı şekilde, Rusya dışında hiç bir Avrupa ülkesinde, Marksistler; ne toprağın küçük toprak sahiplerine aktarımı talebinde bulunur, ne de böyle bir talibi destekler. Rusya'daki toprak sorununun kaçınılmaz bir sonucu olarak, bütün Marksistler, aktarılan toprağın sahipliği ve kullanım yönteminin düzenlenmesine (bölünme, beledileştirme, millileştirme) ilişkin anlaşmazlıklara rağmen, bu talebin haklılığını kabul eder.

"Avrupa" ile Rusya arasındaki bu farkın nedeni nedir? Bu, Rusya'nın gelişiminin ayrıncı özelliğinden mi, Rusya'da kapitalizm olmayışından mı, yoksa kapitalizminin zihin kendine özgü umutsuzluğu ile çıkar yol bulamayışından mı ileri geliyor? Her şeyi Narodnik'in l düşünmesi bu. Fakat bu görüş kökten yanlıştır ve olaylar da bunu gök önceden götürmüştür.

"Avrupa" ile Rusya arasındaki fark, Rusya'nın son derece geri kalması olmasından doğuyor. Batı'da, burjuva toprak sistemi tam olarak kurulmuştur, feodalizm uzun süre önce ortadan kaldırılmıştır, kalıntıları da önemsizdir ve ciddi bir rol oynamaz. Batı tarımında hakim olan toplumsal ilişki tipi, ücretli-işçi ile işveren, çiftçi ya da toprak sahibi arasındaki ilişkidir. Küçük ekiciler ise bu iki sınıfın arasında bir yerer sahiptir ve bunların bir kısmı kendi iş-güçlerini kiraya verenler sınıfına geçerken (çiftçinin yardımcı işi ya da yan kazancı denen şeyin çışitli biçimleri); diğerleri de kiracıların sınıfına girerler (küçük ekiciler tarafından kiralanan emekçilerin sayısı, genellikle sanılan rakamın çok üstünde dir).

Hiç kuşku yok ki, aynı derecede kapitalist bir tarım sistemi Rusya'da şimdiden sağlanca yerleşmiştir ve düzenli olarak gelişmektedir. Hem toprak ağalığı, hem de köylü çiftçiliği bu yönde gelişiyor. Ama ülkemizde, feodal ilişkiler, hââ, katıksız kapitalist ilişkileri mazзам ölçüde gölge de bırakmaktadır. Rus toprak sorununun ayrıncı özelliği, nüfusun büyük kısmının bu ilişkilere karşı verdiği ve bütünüyle köylülerin üstünde kalan mücadelede gizlidir. Batı'da, eskiden her yerde rastlanan bu tür "sorun", crada çok uzun süre önce çözülmüştür. Rusya'da, bu sorunun çözümü gerçekleştirilmiştir, bu sorun, ne 1861'in toprak "Reform"uyla² çözümlenmiştir, ne de şimdiki koşullar altında, Stolipin³, toprak politikası ile çözümlenebilir.

"Avrupa Rusya'sında toprak Mülkiyeti" (Nevskaya Zvezda⁴, sayı 3)⁵ adlı makalede, bugünün Rusya'sındaki toprak sorununun doğasını ortaya seren başlıca ayrıntılarına sıralanmıştır.

Toprak ağalarının en büyüklerinden 30.000 inin sahip olduğu 70 milyon desyatın⁶ toprağa karşılık, 10 milyon köylü hanesinin sahip olduğu aşağı yukarı aynı genişlikte toprak: işte tablonun ana fonu budur. Peki, bu tablonun tanıklık ettiği iktisadî ilişkiler nelerdir?

30.000 büyük toprak ağasının temsil ettiği başlıca sınıf, toprak sahibi eski soylulardır ve dolayısıyla, eski feodal ekonomidir. Her biri 500 desyatın'ı geçen bu toprak mülklerinin 27,833 sahibinden 18.102 si ya da yaklaşık olarak üçte ikisi, soylular sınıfının üyesidir. Mülkiyetleri altındaki köca latifundium'lar⁷ -bu büyük toprak ağalarının her biri, ortalama olarak 2.000 desyatinden fazla toprağa sahiptir!- sahiplerinin ellerindeki araçlar, hayvanlar ve

kiralanmış emekle ekilemez. Durum böyle olunca, eski angarya sistemi hemen hemen kaçınılmaz hale geliyor; bu da, büyük latifundium'larda küçük -çapta ekim, küçük -çapta çiftçilik demektir; toprak ağasının toprağının, küçük köylülerin araçları ve hayvanlarıyla ekilmesi demektir.

Bildiğimiz gibi, angarya sistemi, özellikle Avrupa Rusya'sının merkezi, geleneksel olarak Rus kalması illerinde⁸, tarımın -zın can evinde yaygındır. Emek-kiralanması denen şey, angarya sisteminin doğrudan doğruya devam etmesinden ve varlığını sürdürmesinden başka bir şey değildir. Dayanılmaz bağıllık koşulları üzerine kurulmuş çiftçilik yöntemleri; örneğin kas kiralanması⁹, ayrılması topraklar¹⁰ için çalısınak, "birleşik emek hizmeti"¹¹ ve benzerleri de, angarya sistemine girer. Bu çiftçilik sisteminde, köylü "payları"¹², toprak ağasına irgat ve yalnız irgat da değil; toprak ağasının toprağını ekmeye, (çok kötü durumda oldukları halde) yarayan araç ve hayvanlar sağlamak için bir yoldur.

Kendi paylarına bağlanmış olan, fakat bu topraklardan geçimini sağlayamayan ve köylülerin büyük çoğunluğunu oluşturan kitlelerin korkunç yoksulluğu, aynı derecede iller için son derece yetersiz olması: Bu durumun sonuçları işte bunlardır. Ve şimdi 30 milyon köylüyü etkileyen kıtlık da, aslında bu durumun temelinde bugüne kadar aynı kalduğunun en çarpıcı kanıtıdır. Ancak başlı durumdaki küçük mal sahiplerinin büyük çoğunluğunun serfeden farksız ezilmişliği, sıkıntı içinde olması ve çaresizliği; tarım yöntemlerinin hızla geliştiği ve şimdiden oldukça yüksek bir düzeye vardığı (en iyi kapitalist çiftçiliklerde) bir çağda, kitle halinde müthiş bir açlığa yol açabilir.

Batı Avrupa köylülerinin Ortaya çıkan be ri görmedikleri böyle korkunç felaketlere yol açan temel çelişki, sanayimizde yüksek tarımımızda da hatırı sayılır derecede gelişmiş olan kapitalizm ile; ortaçağcı feodal özelliklerini koruyan toprak mülkiyeti sistemi arasındaki çelişkidir. "Toprak mülkiyetinin eski sistemi kökten yıkılmadıkça, bu durumun çıkar yolu da yoktur.

Yalnız toprak ağalarının değil köylülerin toprakları da feodal ilişkiler üzerine kurulmuştur. Birincilerde bu gerçek, hiçbir kuşku uyandırmayacak kadar açıktır. Sadece, feodal latifundium'ların, diyelim ki, 500 desyatini geçmelerinin kaldırılmasının, tarımda büyük çapta üretimi baltalamayıp tam tersine artıracağını ve geliştirceğini belirtmemiz yeter. Çünkü feodal latifundiumlar, büyük çapta üretimin değil, bağıllık esasına dayanan küçük çapta üretimin kalele ridir. Rusya'nın birçok bölgelerinde, 500 ya da daha fazla desyatınlık toprak kaplayan büyük çiftliklerin işini, sahiplerinin araçları ile hayvanları ve ücretli-emekle yürütmek hemen hemen imkansız ya da, hiç değilse, aşırı derecede zordur. Böyle mülklerin boyutlarının küçültülmesi, bağıllık esasına dayanan küçük -çapta çiftçiliğin ortadan kalkması ve tarımın büyük -çapta kapitalist üretime geçmesi için gerekli koşullardan biridir.

Diğer yandan, Rusya'da köylünün toprağı kullanımının paylara dayanan sekti de, ortaçağcı, feodal özellikler gösterir. Bu, yalnız bir hukukî biçim sorunu değildir; ki bu biçim de, zaten şu sıralarda, köy komününün yok edilmesi ve toprak özel mülkiyetinin getirilmesi yoluyla, başgavuş usulünce, değiştirilmektedir; aynı zamanda bu mülkiyetin, komünün herhangi bir parçalanmasından etkilennemeyen asıl yapısına ilişkin bir sorundur.

Çoğu kez birbirinden çok uzak ve (1861 de köylü toprağının feodal toprak ağalarını denetimini altında sınırlandırılması ve toprağın tükenmişliği nedeniyle) verim açısından çok düşük nitelikte, dar toprak seritlerinden oluşan küçük, çüce "parseller"e (ufak toprak parçalarına) sahip olan geniş

köylü kitlelerinin gerçek durumu; onları, kaçınılmaz şekilde, latifundium'un soydan geç me sahibine, yani eski "efendi"ye, bir bağıllık ilişkisiyle bağlar.

Aşağıdaki tabloyu iyice aklıda tutmak yeter: Her biri 2.000 desyatınlık latifundium'ların 30.000 sahibine karşılık, 10.000.000 köylü hanesine, "ortalama" hane başına 7 desyatın toprak düşer. Demek ki, köy komünü istendiğince ortadan kaldırılıp özel toprak mülkiyeti yaratılırsın, bu tedbir, yine de bu durumdan doğan bağıllığı, emek kiralanması, angaryayı, feodal yoksulluğu ve feodal bağımlılık sekillerini değiştirmeyecektir.

Böyle bir durumdan doğan "toprak sorunu", Rusya'nın kapitalist gelişimi açısından dayanılmaz bir engel haline alan serfellik kalıntılarından yok etme sorunudur. Rusya'daki toprak sorunu, hem toprak ağalarının, hem de paylara sahip köylülerin toprak mülkiyetinin eski, ortaçağcı biçimlerini kökten parçalamaya sorunudur ve hem bu toprak sahipliği şekli, hem de bununla, kapitalist bir niteliğe erismiş ulusal ekonomi sisteminin tümü arasındaki aşırı uyumsuzluk nedeniyle, toprak mülkiyetinin eski biçimlerinin bu parçalanması kesinlikle zorunlu bir hal almıştır.

Bu parçalanma köklü olmalıdır, çünkü uyumsuzluk çok büyüktür, eski, adamakıllı es kimidir ve "hastalık çok ihmal edilmiş" tir. Her halükârda ve bütün biçimleriyle, bu parçalanma, içerik yönünden burjuva olmak zorundadır; çünkü Rusya'nın bütün iktisadî yaşantısı şimdiden burjuva niteliktedir ve toprak mülkiyeti sistemi de elbette ki buna uyacak, kendini pazarın buyruklarına ve bugün toplumuzda tam ve mutlak güce sahip olan sermayenin baskısına uyduracaktır.

Ancak, bu parçalanmanın köklü ve burjuva nitelikte olacağı kesinlikle belli olduğunda halde, şu sorunun yine de cevaplandırılması gerekir: Bu değişiklikli meydana girecek ya da yönetecek, biçimlerini saptacak olan, bu soruna doğrudan doğruya ilgilili olan iki sınıftan hangisidir, yani toprak ağalarını mı yoksa köylüler midir? Bir sonraki makalemiz, "Stolipin ve Narodnik Toprak Programlarının bir Karşılaştırması", bu "gözünlenmiş sorunu" ele alacaktır.

Nevskaya Zvezda Sayı 6

22 Mayıs, 1912

İmza: R.S.

Nevskaya Zvezda'daki metne uygun olarak basılmıştır.

dipnotlar

- 1- Bkz.: "Stolipin ve Narodnik Toprak Programlarının bir Karşılaştırılması" dipnot 2
- 2- 1861 "Köylü Reform"u, Rusya'da serfliği ortadan kaldırmıştır. Sonuç olarak, toprak ağaları köylülerin topraklarından beşte birini hatta beşte ikisini kendilerine ayırmak imkânını elde etmişlerdir. Köylü paylarının en iyi kısımlarını ("ayrılmış topraklar", korular, çayır lar, sulama yerleri, otlaklar ve benzeri) ellerinde tutmuş, böylelikle köylülerin bağımsız çiftçilik yapmalarını en geliştirdi. Köylü paylarına karşılık olarak konan azatlık ödemeleri, toprak ağaları ve çarlık hükümetince yapılan bir sorgundan başka bir şey değildi. Borçlarını çarlık hükümetine taksit taksit ödemeleri için, köylülere kırk dokuz yıl vade ve yüzde altı faizle kredi verildi. Azatlık ödemelerinin bakiyelerini yıldan yıla atıyordu. Köylülere aktarılan topraklar pazar fiyatı üzerinden toplam olarak 544 milyon rubleyi aşmadığı halde, yalnızca eskinin toprak ağası köylüleri, ellerine geçen toprakların bedelini karşılamak için, hükümetle 1.900 milyon ruble ödediler. Sonuç olarak, köylüler, toprakları için yüzdelerce milyon ruble ödemek zorunda kal-

KÜÇÜK ÜRETİCİLER, aracı-tefecî ve devlet sömürüsüne karşı ÜRETİCİ SENDİKALARINDA BİRLEŞELİM !

Erzincandaki Pancar Üreticileri İstihsal Kooperatifinin, yönetimi yıllardan beri çıkarıcı kişilerin elindedir. 20 yıldan beri böyle yöneticiler, fabrika devlet ve müteahhitlerle elele köylüleri soymuşlardır. Aşağıda tek tek belirteceğimiz gibi, üreticilerin soyulması ve ezilmesine aynı zamanda eski yöneticilerde ortaklırlar. Üreticilerin uğradığı haksızlıkları, nasılsömürdüklerini ve taleplerini kısaca belirtelim:

1- Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Erzincanda'da pancar taban fiyatı kilo başına 85 kuruştan ödenmiştir. Bu fiyat çok azdır. Açık bir sömürünün işaretidir. Çünkü, ortalama olarak 5 kilo şeker pancarından 1 kilo şeker elde edilir. Bir kilo şekerin kilosu 9,5 liradan satılır. Beş kilo pancar için köylünün eline 3 lira geçiyor. Diyelimki, şeker kilo başına 2 lira da işçi parası ve diğer masraflar eklensin. Bu durumda bir kilo şeker 5 liraya mı olur. Ama bu şeker bütün halka 9,5 liradan satılıyor. Kilo başına ortaya çıkan 4,5 lira fark şirkete ve komprador patron- Ağa devletine kalıyor. Oysa bu 4,5 liranın bir kısmı üreticilerin, bir kısmında işçilerindir. Fakat bu geliri yaratıcıları değil soyguncular gasbediyor.

İşte bu yüzden üreticiler pancar taban fiyatının artırılmasını ve en az 85 kuruş olmasını istiyoruz. Halebimize, eski temsilciler karşı çıkabilirler. Çünkü onlar fabrika ve devlet yöneticileriyle anlaşıyor ve kendi ceplerini başka yollardan dolduruyorlar. Fakat yoksul pancar ekicileri haklarını almak ve taban fiyatını artırmak için elele verip, temsilcilerin ve şirketin oyunlarını bozmayı başaracaklardır. Yıllardır, pancar taban fiyatını şirket ve devlet tesbit ediyordu; Artık pancar taban fiyatlarını şirket ve devlet tesbit etmemelidir; çünkü pancara ne kadar emek ve masraf verildiğini biz biliyoruz. Pancarın ne kadar fiyat edeceği- ni ve halkımızı, biz bildiğimiz için bundan böyle pancar taban fiyatı köylüler tarafından tesbit edilmelidir.

2- Eskiden fabrikaya 100 ton şeker pancarı veren her köylüye 45 ton küşbe veriliyordu. Fakat şimdi bu miktar yarı yarıya düşerek köylüye 29 ton küşbe veriliyor. Bizim hakkımızdan kesilen küşbe ise ya büyük besicilere ya da Yem Fabrikalarına, tonu 50-60 liradan veriliyor. Yoksul köylü evinin katığı için üç-beş tane hayvanına vermek üzere küşbe bulamazken ya da tonunu 200 liradan başka ellerden alırken kendi hakkı olan küşbe kesiliyor ve başkalarına veriliyor. Her köylünün hakkı olan küşpenin verilmesi için bizim daha önceleri seçtiğimiz, sözde temsilciler ise hiç ses çıkarmıyorlar, hatta kendi adlarına fabrikadan tonlarca küşbe çekerek hakkımızı gasbediyorlar.

3- Aynı şekilde fabrikadan küşbe çeken müteahhidin arabaları perondan küşbe alırlar, en iyisini, müteahhit alır; ama köylü havuza girip sulu küşpeyi almak zorunda kalır ve aldığı küşpenin bir kısmı su olduğu için zarar eder. Bu haksızlık silolara pancar boşaltırken daha açıkça görüldü. Bütün köylülerin traktörleri arka kapakla açık dolu ve yüksek silolara kan-ter içinde pancar boşaltılmak

Küçük üreticiler, emperyalist tekelilerin ve komprador kapitalistlerin kontrolündeki iç pazar şartlarından doğan sömürü altında ezilmekte ve giderek yoksullaşmaktadır. Buna devletin baskı ve sömürüsü de eklenmektedir. Kalabalık bir kitleyi oluşturan küçük üreticiler, devrimimizin bugünkü aşamasında önemli bir devrimci güçtür. Millî Demokratik Halk Devrimimizin güçleri içinde yer almaktadırlar.

Bugün küçük üreticilerin mücadeleleri, esas olarak taban fiyatın yükseltilmesi tekelci pazar ilişkilerine karşı varlığını koruma, toprak ve toprakların islahı, kredi tarım teklifinin geliştirilmesi talepleri etrafında gelişmektedir. Bu mücadelelerin muvafıkına uygun olarak üretici sendikaları biçiminde bir örgütlenme tarzı ortaya çıkmaktadır. Sendikal örgütlenme, küçük üreticilerin komprador burjuvaziye karşı sınıf mücadelesi temelindeki örgütlenmelerini temsil etmektedir. Bu sendikaların güçlendirilip geliştirilmesi tutarlı ön derliklere kavuşturulması önemli bir görevdir. Sendikaların olmaları küçük üreticileri bu tip sendikalarda birleştirmek gerekmektedir.

Aynı zamanda bu sendikalar içinde devrimci fikirlerin yayılması önem kazanmaktadır. Çünkü küçük üreticiler arasında yükselip zenginleşme imkanı bulan kesimler bu sendikaların yönetimini ele geçirecek gelişebilecek mücadeleleri kendi menfaatlerine uygun şekilde yönlendirmektedirler.

Erzincan'da ki pancar üreticileri istihsal kooperatifinin temsilcilik seçmelerini yıllardan beri müteahhit ve devletin adamları kazanmakta ve üreticilerin sırtından vurgun vurmaktadır. Bu unsurlar aynı zamanda üreticilerin taban fiyatı yükseltme ve diğer haklarını alma isteklerini bastırmaktadır. Bu durum karşısında tabanda geniş küçük üretici kitlelerine destek olmak ve soyguncu yöneticileri altbetmelerine yardım etmek devrimci bir görevdir.



zorunda bırakılırken, fabrikaya-la anlaşmış olan müteahhit'in arabaları yan kapığı açar ve boş silolara rahatça pancarlarını boşaltırlar. Bu haksızlıklar sözde temsilcilerin gözleri önünde her gün yüzlerce kere olurken, onlar bir kere dahi köylünün bu haksızlığa uğramasına karşı dumamışlar, hakkımızı savunmamışlardır.

4- Kantara motoru çekip pancarı tarttıktan sonra, verilen fiye usulsüz ve haksızdır. Fireyi doğru vermek için her motordan 10 (on) kilo pancar alıp tartmaları, sonra bunu temizleyip yeniden tartarak fiyeyi tesbit etmelidirler. Ama bunun yerine kantarlardaki şirket memurları kafadan fiye veriyorlar ve istedikleri kadarda veriyorlar. Bundan sonra birde pancarı boşaltırken pancardan döktülen topraklar da motorun içinde kalıyor ve böylece fiye iki misline çıkmış oluyor. Herkilo başına, her ton başına, her motor başına bu haksızlık devam ediyor. Ama temsilcilerden hiç biri bu usulsüzlüğe ve haksızlığa karşı gelmiyor, çünkü onlar kendi menfaatleri için fabrikayla anlaşmışlardır.

5- Tarlanızdaki pancar tam kilo almaya başladığı zaman fabrikadan sökmeye emri gelir. Bir süre dehditle bize pancarı sök-türmeye başlarlar. Ama hemen ardından fiş vermezler veya çok az verirler. Söktüğümüz pancar

tarlada güneşin altında burnuşur ve fiye verir, kilodan düşer, sonuçta yine köylü zarara uğramıştır. Pancar ekicilerinin temsilcileride bu gerçeği çok iyi bilirler, ama buna karşılık şirkete hiçbir baskı yapmazlar. Bu da yetmemiş gibi kendilerine, yarıdıkları ve tanıdıklarına torpilde fiş alırlar. Ondan sonrada utanmadan, yeni seçimlerde gelip yine bizden oy dilerler ve temsilcilik adaylıklarını koyarlar. Ama yeter artık, yukundan yandık. Onların defterleri düzilecek, hesapları götülecek. cezaları verilecektir.

6- Az fiş alabildiğimizden dolayı söktüğümüz pancardan ancak günde bir motor verebiliyoruz. Onuda sabahdan akşama kadar, bazı günler daha fazla bekleyerek ve bazanda fabrikadan önüne dökererek. Köylünün pancarını getiren traktörler peşpeşe yüzlerce metre dizilirken ve günde zar-zor bir motor pancar verebilirken, müteahhidlerin arabaları sıraya girmeden ve hiç durmadan sefer üstüne sefer yapmaktadırlar. Bizler bu yüzden yöneticilerle kavga ederken nerededir bizim sevin temsilcilerimiz? Evet bu sıkışık günlerimizde sizler neredesiniz, sarayın temsilcileri. Yer yarılıyor yerin dibini mi giriyorsunuz? Şirket temsilcileri ile müteahhidlerin bizim zararımıza ve kendilerinin menfaatine anlaşılıyorlar.

Çünkü müteahhit arabası her gün ne kadar fazla pancar çekerse o kadar fazla kâr eder, ama onların kârı uğruna yoksul köylü zarar eder. Bu gerçeği bizim kadar temsilcilerde biliyorlar, ama şirket onların önüne bir parça kemik atarak susturmasını biliyor; ve bizde artık o temsilcilerin kemiklerini boğazlarında bırakmasını biliyoruz.

7- Eskiden şeker kooperatifleri her yıl pancar ekicisine yakacak kömür temin ederdi. Son senelerde temsilcilerin hiç ilgilenmemesi yüzünden o isli kömürden de oldu, o da çıktı elimizden. Ve şimdi, kömür kullanımlarını ve tüketicilerinin elinde zar ağlıyor. Köylü kömürün tonunu 1600 liradan almak zorunda kalıyor. Temsilcilerin canı sağolsun; çünkü nasıl olsa onların kendi evlerinde kok kömürü yanıyor. Bunun yanı sıra bu sene birde şekerimizi vermediler. Ama kooperatife veya bankalara para kesmeye sıra gelince bildiklerini yaparlar, hiç danışmadan paramızı keserler ve bütün bu olanlardan sizin temsilcilerimiz karşı göz arasında paylarını alır ve kenara çekilirler.

8- Pancar eken köylünün ve temsilcilerinin kendi meseleleriyle uğraşmalarını üzerine se-neden seneye haksızlıklar artıyor. Artık pancar paralarını her zamankinden çok daha geç veriyorlar. Yeniden pancar ekimine başlayacağız zaman geçmiş senenin parasını veriyorlar. Kasalarından aylarca beklentiklerini bu parayı geçiririp ceplerine dolduruyorlar. Bankaların da çalıştırıyorlar. Ama kışlık ihtiyacını temin etmek için yine onların bankalarından kredi isteyen yoksul köylüye 1500 liradan fazla veriyorlar? Hem bu kadar dolandırdıktan sonra birde bankadan paramızı alınca adamın yakasına yapışıp zorla bankalarına para yatırıyorlar. Kooperatife ortaksınız diye her yıl paramızı keserler. Ve yüzleri bile kızarmadan her dört yılda bir 80 ile 100 lira arasında para verirler ve bu kooperatife ki hissemizin size getirdiği kârdır derler. İşte bunların soygun düzeni böyle işliyor. Hem dört senede toplam 1000 liradan fazla para keserler, bunun getirdiği kâr olarakta yine dört senede bir insanın avucuna 80 ile 100 lira para sıkıştırırlar. Pancar ekicilerinin temsilcileri bu yolsuzluklarda paylarını aldıkları için, hiç git çıkarmıyor hatta meseleyi örtbas ediyorlar.

9- Bizim hakkımızı savununlar diye seçtiğimiz temsilciler şimdiye kadar yaptıkları her işte sadece kendi menfaatlerini düşündüler. Köylü traktör almak için 10.000 lira yatırır ve bir kaç sene bekler; ama sayın temsilciler 3000 lira yatırır ve birkaç ay içinde istediği traktörü alarak yoksul köylüye ikiyüz-ikiyüz yirmi bine satarlar. Her sene böyle sat-tıkları traktörlerden onbinlerce lira kazanırlar. Çok açık-tırki bu kişiler bizim hakkımızı savunacak temsilciler değillerdir, onlarda şirketin sömürüsüne ortak olan sömürücü-



Faşist ve Sosyal-Faşist Baskılara Son DEVİRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

HALKIN BİRLİĞİ ENGELLENEMİYECEKTİR!

Halkın Birliği yayın hayatına girdikten bu yana aralıksız baskılara hedef olmaktadır. Şimdiye kadar çıkan sayıların tamamı toplatılmıştır.

Polis, 2.3. ve 4. sayıların dan toplam 2940 adedini Erzin-can Sümer Kitabevi'nden almıştır.

Yine Denizli'de 3. sayı polis tarafından toplattırılmıştır.

K. Maraş'ta 600 adet dergi polise alınmış ve dergiyi taşıyan bir fahri muhabir tutuklanmıştır. Gaziantep'te dergi satanlara faşistler saldırmış, peşinden polis gelerek dergi satanları yakalamıştır. Birkaç yüz dergi polise alınmıştır. Ankara, İstanbul, Diyarbakır, Adana, İzmir ve daha birçok yerde yüzlerce adet Halkın Birliği po-

lisçe toplanmıştır. Aboneler, posta teşkilatına yerleştirilen faşist ajan, sosyal-faşist vb.lerce yerine ulaştırılmamakta-

dır. Aksaray'da, faşistler, bayilerden topladıkları dergileri ateşe verip yakmışlardır. Polisler ve sosyal-faşistler bu manzarayı alkışlayarak seyretmişlerdir.

Her türlü kanuni formalitesi yerine getirilerek çıkan dergimiz basın kanunlarına aykırı olarak toplatılmakta ve dağıtılmı engellenmektedir.

Dergimiz üzerindeki faşist baskıların uygulayıcıları yalnızca iktidar değildir. Rus uşağı sosyal-faşistler de efendilerine yaranmak için ellerinden geldiğince derginin halıka ulaşmasını engellemeye çalışmaktadırlar. Bunlar Aydın'da Emek

büfesi sahibine baskı yapararak dergimizin satışını engellemeye çalışmışlardır. Yine, sosyal-faşistlerin hakimiyet kurabildiği geniş kitle örgütlerinde ve kuruluşlarda derginin dağıtımını yasaklamaktadır.

Yurtsever, devrimci basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılar fikirlerimizin hal kımıza ulaşmasını önleyemeyecektir. Hayatın gelişimi de bunu göstermektedir. Yayınlarımızın dağıtıldığı çevreler her sayıya birliğe birlikte artmakta, genişlemektedir.

FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON, YURTSEVER, DEVİRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!

Almanya

Aşağıda imzaları bulunan bizler, "Faşist ve Sosyal-Faşist Baskılara Son! Devrimci, Yurtsever Basına Özgürlük!" kampanyasını destekliyoruz.

YAZIŞLARI MÜDÜRLERİNİN TUTUKLANMASINA SON VERİLSİN! TUTUKLU YAZIŞLARI MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILSIN! ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYMAZ, DEVİRİMCİ YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON! DEVİRİMCİ, YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

ALMANYA'DAN
140 İTİZA

BASINA AÇIKLAMA

Yurtsever basına yapılan baskılar son günlerde daha da yoğunlaşmıştır. Dergiler çıktıklarını gün toplattırılmakta, büroları basılıp görevli memurlar gözaltına alınmakta ve tutuklanmaktadır. Yurtsever yayın organlarının halıka ulaşmasını engellemek için bayiler üzerinde de baskı uygulanmaktadır.

Sivil kişilerin askeri mahkemelerde yargılanamayacağı kanunen belirtilmesine rağmen, basın kanunu çiğnenerek yurtsever basın mensupları askeri mahkemelere tutuklanıp yargılanmakta ve mahkum edilmektedir. Ayrıca dergi sahipleri de, hiç bir kanuni sorumlulukları olmadığı halde gözaltına alınmaktadır.

Son olarak da Halkın Sesi sorumlu yazı işleri müdürü Leyla Cümbüş askeri mahkemeye tutuklanmıştır. Bütün bu saldırıların amacı dergileri kapatmaktır.

Biz aşağıda imzaları bulunan kuruluşlar yurtsever basına yapılan bu yasalara aykırı uygulamaları protesto ediyoruz.

Yurtsever basın mensupları serbest bırakılmalıdır.

1. BESİKTAS HALKEVİ
2. TBP İL BAŞKANI
3. BANK-İS
4. İST. TÜMAD-DER
5. İLERİCİ YAPTI-İS
6. ÇAĞDAS GIDA-İS
7. İLERİCİ MÄDEN-İS
8. NAKLİYAT-İS
9. TEP
10. SOSYALİST PARTİ İL BSK,
11. TÜM PTT-DER İST. SB,

AÇIKLAMA

Kampanyamızın taleplerinden biri de tutuklu bulunan devrimci, yurtsever basın mensuplarının özgürlüklerine kavuşmasıdır, bu amaçla Sağmalcılar Cezaevi'nde tutuklu arkadaşlarımızla birer görüşme yapıp kampanyamızla ilgili görüşlerini belirtmelerini istedik, Halkın Yolu gazetesini yazı işleri müdürü **MEHMET ÇERİK** ile Halkın Gücü gazetesini sahibi **MEHMET ÖZGÜL** bu çağrımıza katıldılar. Aynı cezaevinde tutuklu bulunan Halkın Sesi gazetesi yazı işleri müdürleri **Ke mal Doğan** ile **Lejla Cümbüş** ise çağrımıza olumsuz cevap verdiler. Biz bu arkadaşlarımızın da kampanyamıza katılmalarını ve devrimci yurtsever basına yönelen baskıları bizimle birlikte gözlemlemelerini istedik. Arkadaşlar tekkeci ve halkın güçlerini bölücü bu tavırlarını düzeltmelidirler.

TUTUKLU ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKILSIN, DEVİRİMCİ-YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

HALKIN BİRLİĞİ HALKIN-YOLU HALKIN KURTULUŞU

MEHMET ÖZGÜL
(Halkın Gücü Gazetesi Sahibi)

Ben 7.12.1976 tarihinde, Kasımpaşa-Okmeydanı kavşağında öldürülen polis memuru Aydın Güler olayıyla ilgili olarak, bir akrabamın evinden, faşist eli tomsonlu, 25-30 kadar 1.Şu-be polisi tarafından gözaltına, alındım. Birçok yurtseveri zindanlara doldurmak, olay hakkındaki olusan kamuoyunu yatıştırmak amacıyla, yakaladıklarını katil göstermek istiyorlardı. Bu amaçla gözaltına alındığım günün itibaren Küfür, cop, falaka ve elektrik gibi çeşitli işkencelerle polis memurunu öldürdüğümü kabul ettirmek istiyorlardı. Suçlamalarını kabul etmemekte direnince, işkenceciler gayri komünizm propagandası yapmak, gizli örgüt üyesi olduğum gibi asılsız iddialarda bulunmakta buldular.

Gayri bu asılsız suçlamalarda bulunan faşistlerin iddialarının arkasında yatan gerçek, son zamanlarda yurtsever basının üzerindeki baskının bir parçasıydı. Amaçları, bu gerçek dışı iddialarla beni zindanlara atıp, sahibi olduğum yeni çıkacak olan yurtsever devrimci Halkın Gücü gazetesinin çıkışını engellemektir. Faşistler amaçlarını gerçekleştirecek, 14.12.1976 tarihinde bu asılsız iddialarıyla beni tutuklayıp Sağmalcılar Cezaevine attılar.

Emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve işbirlikçilerin halkımız üzerinde uyguladıkları sömürü ve baskı mekanizmasının bir parçası olarak yurtsever basın üzerinde, özellikle son zamanlarda yoğun bir baskı uygulanıyorlar. Ama hakim sınıfların sunu iyice bilsinler ki, onların işkenceleri, katliamları, sömürleri, yalanları, yurtsever devrimci basının halkının kurtuluşu uğrunda zafere kadar savasından alıkoymayacaktır.

YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON,

MEHMET ÖZGÜL SAĞMALCILAR CEZAEVİ



**Ser verip
Sır Vermeyen
bir yiğit**

İbrahim KAVPAKKA'YAN'ın
hayat ve mücadelesi

NIHAT BEHRAM

Dağıtım: CEMMAY
Çağaloğlu -İst.
MAY YAYINLARI

MEHMET ÇERİK SAĞMALCILAR CEZAEVİ

AYDINLIK

Baş.ta.7'de

mak ciddi iddia edilemez. Çin'de zengin köylülüğün iki tip gelişimi de görülmüştür. Çin şartları böyle bir gelişmeyi mümkün kılmıştır. Aynı gelişme benzer şartlardaki yerlerde de mümkündür. Türkiye'nin günümüzdeki durumuna kabaca gözatarak bu gelişimin, Türkiye için önem taşıyıp taşımadığını görelim. Burada tavin edici olan yukarıda sıraladıklarımız içinde ilk iki şarttır. Günkü zaten zengin köylülerin teşekkül ettiğini var sayıyor ve zengin köylü ekonomisinin gelişimini iddia ediyoruz. Kaldı ki, Türkiye için zengin köylülerin teşekkülü tartışma kabul etmeyecek bir gerçektir.

Feodal ilişkilerin Türkiye'de tüm ağırlığıyla muhafaza edildiğini Aydınlık bile iddia edemiyor. Köylü nüfusunun % 18'inin ortakçılık ve kiraçılık yoluyla toprak ağalarının yarısı-feodal sömürsü altında olduğunu söylüyor (Savunma, s.379) Bu rakamları doğru kabul etsek dahi bu rakamın feodalizmin bir hayli gerilediğine tanıklık ettiğini ni söyleyebiliriz. 1910'lar Amerika'sı gibi Lenin'in kapitalist uyguladığı örnek ülkeleri olarak nitelendiği bir ülkede bu oran % 24

AÇIKLAMA

Halkın Kurtuluşu dergisinin 48. sayısında yer alan, 15 Ocak Ankara mitingi ile ilgili değerlendirmesini okudum. Önemli hataya ve zaafıları olmasına rağmen, devrimci saflarda değerlendirildiğim bir gazetede, sözkonusu edilen toplantılar sonucu HALKIN BİRLİĞİ dergisi temsilcisi arkadaşın konuşma kararı alınmasını gerektirmediğini yanlış aktarmıştır.

Halkın Birliği'nden arkadaş neden konuşma kararı aldı? Açıklayayım. Birinci günkü toplantıda Halkın Kurtuluşu temsilcileri Devrimci Gençlik Dergisi ve Türkiye Birlik Partisi de dahil olmak üzere mitinge katılan herkese söz hakkı verileceğini söylediler. Türkiye Birlik Partisi temsilcisinin "Aydınlık ve Halkın Sesi Çağrılmadılar mı?" sorusuna, "çağrıldı, herhalde gelirler" cevabı verildi. Ayrıca MEM-DEP'e, TÜM PT-DEP'e haber verildiği söylendi.

İkinci gün ise birinci gün söylenilenlerin tamamen tersi arkadaş Halkın Sesi ve Aydınlık'a söz hakkı veremeyeceklerini çünkü onları tutarlı anti-emperyalist ve anti-faşist görüşmediklerini söyledi. Halkın Birliği'nden arkadaşın "Devrimci Gençlik Dergisi ni ve Türkiye Birlik Partisi ni tutarlı anti-emperyalist ve anti-faşist görüşüyor musunuz ki söz hakkı veriyor musunuz?" şeklindeki sorusuna "zaten katılışaydı da Devrimci Gençlik Dergisi'ne de söz hakkı veremeyecektik" cevabı ve-

civarındaydı. Kapitalist üretimin gelişmesi için elverişli diğer şartlar bulunmaktadırlar. Ülkemizdeki tarım tekiğinin gelişmesi, köylülerin üretim araçlarına bağ vurmadan ağaların ve zengin köylülerin ücretli işçiler vasıtasıyla işlemesine yetecek bir noktaya ve üretim aracı (özellikle traktör) birikimine ulaştırılır. Üretim araçlarını kaybeden ve ücretli işçi olarak çalışabilecek köylüler Türkiye'nin en geri bölgelerinde dahi mevcuttur. Dolayısıyla feodalizmin güçlenmesi yönünde bir geçici gelişimin ortaya çıkması bugünün Türkiye'sinde genel olarak mümkün değildir.

Aydınlık doğmatik teorisini haklı çıkar mak için önüne geleni suçlamaya, korkutmaya çalışıyor. Münhün olduğunca somut gerçeklerden kaçıyor, gelişmeleri gömmeden geliyor. Gelişmeleri görmek zorunda kaldığı yerlerde ise; Marksizme tevs düşen kendisini gülmüş duruma düşüren değerlendirmeler yapıyor. Bu konuya ölümdüdeki sayılarımızdaki eleştirilerde genişçe yer vereceğiz.

Bundan sonra Halkın Birliği'nden arkadaşın "madem ki söz hakkı verilmeyecekti neden Aydınlık, Halkın Sesi ve bu dergilerin siyasi görüşlerini paylaşan dernekler çağrıldı?" sorusuna da "biz çağırmadık" cevabı verildi. Fakat bir gün önce yukarıda adı geçen derneklere toplantıya çağrı bildirisi gönderildiği söylenmişti.

Bütün bunlardan sonra Halkın Birliği'nden arkadaş miting de konuşup konuşma konusunda cereyan edecek tartışmaların sonucunda karara varacaklarını söyledi. Bütün toplantı boyunca Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşlar aynı tutarsız tavırlarını devam ettirdiklerinden dolayı, Halkın Birliği'nden arkadaş konuşma kararını bildirdi.

Halkın Birliği'nden arkadaşın bu kararı hatalıydı. Hatalıydı çünkü, Halkın Kurtuluşu'nun bütün kampanya boyunca özel olarak da Ankara mitingi sırasında birleşebileceği herkese sirt döndüğünü, tutarsız tavırlar takındığını, militan bir şekilde teşhir etmek, kendisini de zeltmesini istemek için konuşma kararı almıyordu.

HALKIN BİRLİĞİ ADINA
TOPLANTILARA KATILAN ARKADAŞ

Lerdir. Bunun yanı sıra kendi traktörleriyle de fabrikanın bazı işlerini alıp yapıyor ve karlılarını ceplerine indiriyorlar.

PANCAR

Baş.ta.13'7de

10- Hepimizin bildiği gibi geçen yıldan buyana bizim kooperatifimizde içinde olmak üzere beşbuçuk milyon sermayesi olan bir yem fabrikası kuruldu, ve çalışıyor. Fenni yem ve kepek üreten bu fabrikada köylüye doğruya doğruya satış yapılmıyor. Ve araya aracı koyarak bıkçağ bayı açtırıyor. Hayvan yemlerini bize daha pahalıya satıyor. Bizim paramızla çalışan bu fabrika nasıl oluyorda bize hayvan yemlerini ucuzca satmıyor ve bayı vasıtasıyla

bizi daha fazla sömürüyor. Biz bu bayilerin kaldırımını ve fabrikanın önüne bir satış bayısının açılmasını istiyoruz.

Beş veya on ton almak mecburdur gibi bir şart koyulmadan her köylüye stediği kadar kepek ve yemi, fabrika fiyatına al ma hakkının tanınması gerekir. Çünkü bizim paramızla bizi sömürmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Hiç bir iş yapmadan iki parça kâğıt imzalayıp kiloda 40-50 kuruş kâr eden aracının kalkması gerekir. Artık aracının tefeeciye sahte temsilcilğe son Bu sayılanlardan başka, pancar ekicileri üzerinde daha çeşitli baskı ve sömürtilerde vardır. Bütün bu haksızlıklara son ver

Rusya'da toprak dılar, bu da, köylü hanelerinin yıkımına yol açtı. Lenin, 1861 "Köylü Reformu"nu, tarım alanında yükselmekte olan kapitalizmin çıkışı için, köylülere karşı girişilen ilk toptan şiddet hareketi; toprak ağalarınca, kapitalizm için, "mülklerin temizlenmesi" olarak tanımlıyor. (LENİN, Bütün Eserleri, Cilt 13, s.277)

Baş.ta.12'de

- 1- Bütün Eserleri, Cilt 18, s. 610
- 2- Bkz.: "Stolipin ve Narodnik Toprak Prog ramlarının bir Karşılaştırması" dipnot 1
- 3- Bkz.: "Stolipin ve Narodnik Toprak Prog ramlarının bir Karşılaştırması" dipnot 3
- 4- Bkz.: "Stolipin ve Narodnik Toprak Prog ramlarının bir Karşılaştırması" dipnot 4
- 5- Bkz.: "Stolipin ve Narodnik Toprak Prog ramlarının bir Karşılaştırması" dipnot 7
- 6- Bkz.: "Son Supap" dipnot 11, 13
- 7- Bkz.: "Son Supap" dipnot 11, 13
- 8- Gubernia - eyalet. İdari bir birim.
- 9- Bkz.: "Son Supap" dipnot 12
- 10- "Otrezki" - 1861 "Köylü Reformu" ile serflik kaldırılınca, toprak ağalarının kendilerine ayırdığı, yani köylülerin elinden aldığı otluk, koru, vb. yerler. (LENİN, Bütün Eserleri, Cilt 3, s.649, dipnot 82)

- 11- Emek hizmetinin ve köylülerin reform öncesi Rusya'da ağır koşullarla toprak ağasının toprağını kiralamalarının bir biçimi. Bu sistemde, köylüler; para, kış için borç ya da onlara kiralamayan toprak karşılığı, kendi araçları ve atları ile toprak ağasının bahar ekiminin bulunduğu toprağın bir desyatnini, kış ekimini bulunduğu toprağın bir desyatnini ve bazen de çayırın bir desyatnini sürme yükünü altına giriyordu. (LENİN, Bütün Eserleri, Cilt 18, s.617, dipnot 57)
- 12- Bkz.: "Stolipin ve Narodnik Toprak Prog ramlarının bir Karşılaştırması" dipnot 5

Ortadoğu'da

Baş.ta.16'da

leri bakanı Vance'nin son Moskova ziyareti sırasında esas pa zarlık konularından birini teşkil etmiştir.

ABD emperyalistleriyle, Rus sosyal-emperyalistlerinin "yeni" önerilerinin ve bunlar etrafında büyük gürültü koparmalarının Filistin Milli Konseyi'nin 13. Oturumunun gelişmelerinin sona erdiği zamanda ortaya çıkması da tesadüf değildir. Bilişildiği gibi bu oturumda Filistin halkının milli özlmleri gerekçe alınca, İsrail saldırganlarına karşı mücadeleyi devam ettirme kararlılığı bir kez daha ifade edilmiştir. Filistin halkının silahlı mücadelesinin gelişmesi ve güçlenmesi iki süper devletin bölgedeki hegemonyacı planlarının gerçekleşmesinin önünde en büyük engeldir.

İki süper devletin sözde yeni önerilerinin halk düşmanı karakteri, onların sadece Ortadoğu'daki gergin durumun baş sorumluları olduklarını değil, aynı zamanda anlaşmazlığa Arap halklarının menfaatleri temelinde adil bir çözüm bulunmasının önünde de esas engel teşkil ettiklerini göstermektedir.

lerden şekerimizi ve paralarımızı zamanında almak için tek yolunuz birleşmek, bizi satan temsilcilerin devranına son vermek ve kendi temsilcilerimizi seçmektir.

KAHROLUSUN SATILMIŞ TEMSİLCİLER VE ORTAKLARI!
KAHROLUSUN 17600 PANCAR EKEN KÖYLÜMÜN HAKKINI YİYENLER!
KAHROLUSUN KOMPRAĐOR PATRON-AĞA DEVLETTİ!

ERZİNCANDAN BİR GRUPTA
PANCAR EKİCİSİ



Marksist-Leninist Partiler Mücadeleci Birliklerini Güçlendiriyor

Mart ayı içinde, İspanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in ve Kolombiya Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in Merkez Komitesi heyetleri bir görüşme yapmışlardır. İki heyet görüşmesinde, uluslararası durum, ilgili ülkelerdeki durum, iki partinin yürüttüğü mücadele konularını ele almış ve bilgi alışverişini yapmıştır. Görüşme sonunda yayınlanan bildiride ele alınan konularda iki partinin tam bir görüş birliği içinde bulunmuş olduğu belirtilmektedir.

Yayınlanan ortak bildiri ifade edildiği üzere, iki parti uluslararası Marksist-Leninist hareketi geliştirmek, güçlendirmek ve Marksist-Leninist ilkelere her sapmaya ve saldırıya karşı savunmanın zorunlu şartı olarak revizyonizme ve oportünizme karşı tavizsiz ve zorlu bir mücadele şiddetinin gerekliliğine işaret etmişlerdir. İki parti kapitalist-revizyonist sistemin buharının keskinleştiği mevcut şartlarda sınıf mücadelesini her ülkenin somut şartlarına göre tutarlılıkla geliştirmenin hayati önemi üzerinde durmuştur. Bu konuyla ilgili olarak bildiriye şöyle denmektedir:

"Her türden oportünistler ve revizyonistler, bir yandan bu ilkeyi gaspıtmaya ve inkar etmeye ve diğer yandan iki süper devlete karşı ortak bir cephe yaratma bahanesi altında, bu ilkenin gerine geçitli milliyetçi ve ülkedeki gerici burjuvazilere boyun eğen teoriler koymaya çalışmaktadırlar. Marksist-Leninistler halklara ve özellikle proletaryaya ve yoksul köylülüğe olan inançlarına dayanarak tadırlar."

Ortak bildiriye uluslararası durum tahlil edilirken, "Bir süper devlete karşı mücadele etmek için ötekisine dayanma büyük bir hata olacaktır" denmektedir.

İKP/ML ve KKP/ML, gerçek Marksist-Leninistler arasındaki birliğin ve dayanışmanın Marksizm-Leninizm'in ve proleter enternasyonalizmin ilkelere temelinde güçlenmesinin şu anda çok gerekli olduğunu işaret etmişlerdir.

İki parti, halklara gerçek bağımsızlıklarını kazandıracak, burjuvazinin iktidarına son verecek biricik yolun silahlı mücadeledi olduğunu belirtmişlerdir. Ortak bildiri de iki parti silahlı mücadele için gerekli illiği hakkında kitleleri hazırlamayı ve eğitmeyi esas görev olarak ele aldıklarını açıklamaktadırlar.

Diğer taraftan Mart ayı içinde Şili İhtilalci Komünist Partisi ve Marksist-Leninist İran Tufan Örgütü Merkez Komiteleri heyetleri arasında bir görüşme yapılmış ve bu minasebetle ortak bildiri yayınlanmıştır. Bildiriye "Halklarımız bir emperyalizmi diğerleriyle değiştirmek için değil, özgürlük ve bağımsızlık için mücadele etmektedirler" denmektedir.

İki heyet, revizyonizmin, Komünist ve işçi hareketi için büyük tehlike olarak kalma ya devam ettiğini, kitlelerin sınıf mücadelesini ilerletmek için revizyonizme karşı mücadeleyi devam ettirmenin ve derinleştirmenin zorunlu bir şart olduğunu belirtmişlerdir.

Şili İhtilalci Komünist Partisi ve Marksist-Leninist Tufan Örgütü yayınlanan ortak bildiriye işçi sınıfının ve onun Marksist-Leninist partisinin önderlik ettiği silahlı halk mücadelesinin, halkların özgürlük ve kurtuluşlarına ulaşmalarının yegane yolu olduğunu da ir sarıılmaz inançlarını ifade etmektedirler. Ortak bildirinin sonunda şuna işaret edilmiştir:

"Halklarımız doğru bir siyasal önderlik olmadan, geniş halk cephesi kurulmadan ve kendi orduları olmadan hiç bir şey kazanamayacaktır."

HINDİSTAN HALKI DEVİRİMLE KURTULABİLİR

Mart ayı içinde Hindistan'da yapılan parlamento seçimlerinde, ülke ve başında İndra Gandi'nin bulunduğu Kongre Partisi yenilgiye uğramıştır. Kongre Partisinin seçimlerde yenilgiye uğraması sonucu, milliyetçiliği bile seçilemeyen başbakan İndra Gandi istifasını etmiştir.

Gandi'nin temsil ettiği gerici çevrelerin seçimlerde uğradıkları yenilgi, izledikleri halk düşmanı siyasete karşı Hindistan halkının uzun zamandan beri beslediği büyük nefretin ifadesidir. İndra Gandi ve takipçilerinin önderliğinde Kongre Partisi, uzun yıllar Hindistan'ın geniş emekçi kitlelerini vahşice ezmiş ve ülke ekonomisini yabancı sermayenin ve özellikle ABD emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizminin menfaatinin hizmetine sokmuştur. Gandi iktidarı gelişen halk mücadelesini boğmak için en zorba yöntemlere başvurarak geri durmuştur.

Rus sosyal-emperyalistleriyle Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Rus sosyal-emperyalistleri Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Rus sosyal-emperyalistleri Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Rus sosyal-emperyalistleri Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Rus sosyal-emperyalistleri Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Rus sosyal-emperyalistleri Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Rus sosyal-emperyalistleri Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Rus sosyal-emperyalistleri Gandi gerici rejimi arasındaki sözde "dostluk ve işbirliği anlaşması", Rus sosyal-emperyalizminin Hindistan üzerindeki sömürü ve talanını yoğunlaştırmış ve siyasi etkinliğini artırmıştır. Gandi gerici rejiminin imzaladığı bu anlaşma Rus sosyal-emperyalistlerine Hindistan'a ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan sızmada serbestlik sağlamıştır.

Ekonomik kaynaklarını yağmalamakta, ucuz işgücünü sömürmektedir.

Rus sosyal-emperyalistleri Hindistan'dan borçlarının karşılığında aldığı metallerin % 75 ila % 80'ini "geleneksel ürünler" oluşturmakta-dır: çay, kahve, pamuk, kürk, deri, jüt ve jütten mamul maddeler, tütün, ceviz, biber, mikagibi; bunlardan birçoğu Hindistan'ın döviz sağladığı metallerdir.

Rus sosyal-emperyalistleri Hindistan'da, bütün donatımı kendisinden ithal edilmesi ve yapımı bitirdikten sonra bütün ürünlerinin borçlarının karşılığı olarak Sovyetler Birliği'ne yollanması şartıyla geçitli hammaddeler işleyen fabrikaları yapmaktadır. Böylece hem kendi ihtiyacı olan metalleri ucuz üretmekte hem de ağır borçlandırmaya yolculu bir sömürü uygulamaktadır.

Rus sosyal-emperyalistleri "ekonomik yarı-dım" kivesiyle Hindistan'a verdiği borçları üzerinden tefeeci faizler elde etmekte, Hindistan'a pahalıya donatım satarak ve anlaşma gereğince "yar-dım"ın aynı olarak ödemesi şartını koyarak, Hindistan'ın ürettiği ürünleri ucuz satın alarak sömürmektedir.

Rus sosyal-emperyalistleri 1970-1971 yılları arasında Hindistan'a Federal Almanya'ya sattığından ortalama %30 yüksek fiyatla petrol ve petrol ürünleri satmıştır. Hindistan'dan ithal ettiği jüt'ün fiyatı ise Hint jüt ihracatının ortalama fiyatından %31 düşük olmuştur. Hindistan'ın Rus sosyal-emperyalistlerindenden aldığı "ekonomik yardım"

sonucu borçları biriktirmiştir. Ödenecek ana para ve faizler yıldan yıla artmaktadır. Hindistan'ın Sovyetler Birliği ne borçları 1961'de 538 milyon rupiden, 1972'de 3,85 milyar ruپیye çıkmıştır. Hindistan Sovyetler Birliği'nden aldığı her 100 ruپی yardım karşılığında aynı yıl 125 ruپی ödemek zorundadır.

"Sovyet Land (bir Sovyet propaganda dergisi)in 15. sayısında yayınlanan (1971'de) bir makale, Sovyet yardımının Hint ekonomisi üzerindeki etkinliği hakkında kesin rakamlar veriyordu:

%	
30	Demir çelik
20	Elektrik üretimi
35	Petrol rafineleri
60	Elektrik teçhizatı
85	Ağır makineler
	Petrol çıkartımı ve araştırması
80	Elektrik üretimi için malzeme
75	Kömür çıkartımı
10	Kömür yıklanması
15	(Phillippe Gavi, Triangle Indien, s.115-117,Paris)

İndra Gandi Hindistan'ı işte bu durumda bırakmıştır. Ne varki,yeni başbakan ve Janata Partisi'de durumu değiştiremeyecektir. Çünkü seçimleri kazanan Janata (Halk) Partisi ve yeni başbakan Desai'de Hint komprador burjuvazisi ve toprak ağaları sınıfının temsilcisidir. Hindistan halkının bağımsızlığı ve demokrasisi kavuşması proletarya partisi önderliğinde millî demokratik halk devriminin zaferiydendir; demokratik halk iktidarının kurulmasıyla gerçekleşecektir.

İki süper devletin

ABD emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri Ortadoğu meselesinin çözümü konusunda ve bu bölgede barışın sağlanması hakkında uzun zamandan beri nutuklar atmakta, öneriler getirmektedirler.

İki süper devletin plan ve önerilerinde, aralarındaki kızgın rekabet ve bölgedeki karrarlı durumdan mümtün olduğunca yararlanma amacı kendini göstermektedir. İki süper devletin Ortadoğu ve Filistin meselesiyile ilgili tüm plan ve önerileri Arap ve özellikle Filistin halkına düşman bir karakter taşımaktadır. Ortadoğu'da "barışın sağlanması amacı ile" iki süper devletin yaptığı yeni öneriler bu gregeği bir kez daha doğrulamaktadır.

Garter, siyonist elebaşı Rabin'in Washington ziyareti esnasında Ortadoğu anlaşmazlığına "aşamalı çözüm" önerisini sunmuştur. ABD emperyalistlerinin bu "yeni" önerisi esas olarak, İsrail saldırılarına için güvenliir sınırların yaratılmasına dayanmaktadır.

Bu gelişmenin hemen akabinde, Rus sosyal-emperyalizminin başı Brejnev de, İsrail'de Arap ülkeleri arasında askerden arınmış bölge için yaratılmasına da yanar, aşamalı çözüm önerilerini yapmıştır.

ABD ve Sovyetler Birliği'nin son önerileri, Ortadoğu anlaşmazlığına veya barışın sağ-

"yeni" önerileri

Lanmasına yol açmak yerine "ne barış, ne savaş" durumunun muhavazasını amaçlamaktadır. "Ne savaş, ne barış" durumunun devamı iki süper devletin işine gelmektedir. Onlar, Arap ülkelerini sürekli tehdit ve baskı altında tutarak ve bölgede yağma, sömürü ve nüfuzlarını artırabilmek için karışıklıktan istifade etmeye çalışmaktadırlar. Önerilerinde siyonist işgali meşru kabul et-timeyi ve teminat altına almayı gerçekleştirmeyi amaçlaması, iki süper devletin Arap halklarının ve özellikle Filistin halkına düşman yüzünü açıkça göstermekte, Filistin halkının yüksele mücadelelerini boğmak istediklerini ortaya sermektedir.

Garter'in istediği güvenliir sınırlar ile, Brejnev'in istediği askerden arınmış bölge-lerin yaratılması, arasında özde hiçbir fark yoktur. Bu İsrail siyonistlerinin ilhakçı siyasetlerinin, katliamlarının onaylanmaması, toprak işgalinin kaldırılması ve Filistin halkının ana-yurdu üzerindeki meşru haklarının ağır inkarıdır. Garter ve Brejnev'in sözde yeni önerilerinin İsrail saldırılarına belli bir memnuniyet yaratması basit bir raslantıdır. Bu öneriler Arap halklarını haklı davasına karşı tezgahlanan komploniteligi taşımaktadır. Ortadoğu meselesi ve iki tarafların son önerileri, ABD dışiş-